༄༅། །མཎྜལ། །

mandel

།ས་གཞི་སྤོས་ཀྱིས་བྱུགས་ཤིང་མེ་ཏོག་བཀྲམ།

sashi pukyi jukshing metok tram,

།རི་རབ་གླིང་བཞི་ཉི་ཟླས་བརྒྱན་པ་འདི།

rirab lingshi nyinde gyenpa di,

།སངས་རྒྱས་ཞིང་དུ་དམིགས་ཏེ་དབུལ་བར་བགྱི།

sangye shingdu mikte ulwar gyi,

།འགྲོ་ཀུན་རྣམ་དག་ཞིང་ལ་སྤྱོད་པར་ཤོག །།

drokun namdak shingla chupar shok.

།ཨི་དཾ་གུ་རུ་རཏྣ་མཎྜ་ལ་ཀཾ་ནིརྻ་ཏ་ཡ་མི། །

Idam guru ratna mandalakam niryatayami.

Offering the Mandala

Here is the great Earth,
Filled with the smell of incense,
Covered with a blanket of flowers,

The Great Mountain,
The Four Continents,
Wearing a jewel
Of the Sun, and Moon.

In my mind I make them
The Paradise of a Buddha,
And offer it all to You.

By this deed
May every living being
Experience
The Pure World.

Idam guru ratna mandalakam niryatayami.

༄༅། །སྐྱབས་འགྲོ་སེམས་བསྐྱེད། །

kyabdro semkye

།སངས་རྒྱས་ཆོས་དང་ཚོགས་ཀྱི་མཆོག་རྣམས་ལ།

sangye chudang tsokyi choknam la,

།བྱང་ཆུབ་བར་དུ་བདག་ནི་སྐྱབས་སུ་མཆི།

jangchub bardu dakni kyabsu chi,

།བདག་གིས་སྦྱིན་སོགས་བགྱིས་པའི་བསོད་ནམས་ཀྱིས།

dakki jinsok gyipay sunam kyi,

།འགྲོ་ལ་ཕན་ཕྱིར་སངས་རྒྱས་འགྲུབ་པར་ཤོག །།

drola penchir sangye druppar shok.

Refuge and The Wish

I go for refuge
To the Buddha, Dharma, and Sangha
Until I achieve enlightenment.

By the power
Of the goodness that I do
In giving and the rest,

May I reach Buddhahood
For the sake
Of every living being.

༄༅། །བསྔོ་བ། །

ngowa

།དགེ་བ་འདི་ཡིས་སྐྱེ་བོ་ཀུན།

gewa diyi kyewo kun,

།བསོད་ནམས་ཡེ་ཤེས་ཚོགས་རྫོགས་ཤིང་།

sunam yeshe tsok-dzok shing,

།བསོད་ནམས་ཡེ་ཤེས་ལས་བྱུང་བའི།

sunam yeshe lejung way,

།དམ་པ་སྐུ་གཉིས་འཐོབ་པར་ཤོག །།

dampa kunyi topar shok.

Dedication of the Goodness of a Deed

By the goodness
Of what I have just done
May all beings

Complete the collection
Of merit and wisdom,

And thus gain the two
Ultimate bodies
That merit and wisdom make.

༄༅། །མཆོད་པ། །

chupa

།སྟོན་པ་བླ་མེད་སངས་རྒྱས་རིན་པོ་ཆེ།

tonpa lame sanggye rinpoche,

།སྐྱོབ་པ་བླ་མེད་དམ་ཆོས་རིན་པོ་ཆེ།

kyoppa lame damchu rinpoche,

།འདྲེན་པ་བླ་མེད་དགེ་འདུན་རིན་པོ་ཆེ།

drenpa lame gendun rinpoche,

།སྐྱབས་གནས་དཀོན་མཆོག་གསུམ་ལ་མཆོད་པ་འབུལ།

kyabne konchok sumla chupa bul.

A Buddhist Grace

I offer this
To the Teacher
Higher than any other,
The precious Buddha.

I offer this
To the protection
Higher than any other,
The precious Dharma.

I offer this
To the guides
Higher than any other,
The precious Sangha.

I offer this
To the places of refuge,
To the Three Jewels,
Rare and supreme.

Asian Classics Institute
Course IV: The Proof of Future Lives

Level one of the tradition of Buddhist Logic and Perception (Pramana)

Course Syllabus

Reading One

Subject: Overview of course, history and purpose of Buddhist logic.

Reading: Gyaltsab Je (1364-1432) on the Buddha's pronouncement of the need for logic; from *Light on the Path to Freedom,* folio 13B.

Introduction to commentary on logic by Geshe Yeshe Wangchuk (b. 1928), from *Jewel of the True Thought,* Chapter II, pp 1-9.

Reading Two

Subject: The levels of reality, Master Dignaga's opening statement, and Master Dharmakirti's explanation of it.

Reading: Chart on levels of reality compiled from the First Dalai Lama, Gyalwa Gendun Drup (1391-1474); Kedrup Je (1385-1438); and Purbuchok Jampa Gyatso (1825-1901).

Master Dignaga (440 AD) as explained by Master Dharmakirti (630 AD), from the commentary of Geshe Yeshe Wangchuk; *Jewel of the True Thought,* Chapter II, pp 1-2.

Reading Three

Subject: The meanings of *pramana,* or valid perception.

Reading: Master Dharmakirti on the essence and feature of valid perception, as explained by Geshe Yeshe Wangchuk; *Jewel of the True Thought,* Chapter II, pp 7 and 17.

Reading Four

Subject: Who has *pramana,* and how.

Reading: Master Dharmakirti's assertion that the Buddha is a person of *pramana,* and that He had to develop it; root text explained by Geshe Yeshe Wangchuk, *Jewel of the True Thought,* Chapter II, pp 19-20.

Reading Five

Subject: What omniscience cannot be, and what it is.

Reading: Master Dharmakirti on the impossibility of an omniscient creator, and the characteristics of real omniscience; root text explained by Geshe Yeshe Wangchuk, *Jewel of the True Thought,* Chapter II, pp. 21-23, 40-41.

Reading Six

Subject: The first of the four reasonings of the forward order, and how great compassion is developed.

Reading: Text of the four reasonings, by Khen Rinpoche Geshe Lobsang Tharchin.

Master Dharmakirti on the fully perfected intention, and attempted arguments against its being developed over multiple lives; root text explained by Geshe Yeshe Wangchuk, *Jewel of the True Thought,* Chapter II, pp. 44-47.

Reading Seven

Subject: The proof for the existence of future lives by the elimination of other possibilities

Reading: Excerpt from *Clearing Away Darkness of the Mind about the Seven Books of Valid Perception,* a text composed by Kedrup Je Gelek Pel Sangpo Je (1385-1438).

Reading Eight and Nine

Subject: Proofs for the existence of past and future lives.

Reading: Master Dharmakirti on the proofs for future lives; root text explained by Geshe Yeshe Wangchuk, *Jewel of the True Thought,* Chapter II, pp. 52-57.

Reading Ten

Subject: How ignorant desire triggers another life.

Reading: Excerpt from the *Overview of Dependent Origination* by Kedrup Tenpa Dargye (1493-1568).

Excerpt from *Jewel of the True Thought,* a commentary to Master Dharmakirti's *Commentary on Valid Perception* by Geshe Yeshe Wangchuk (b. 1928) of Sera Mey Tibetan Monastery.

The Asian Classics Institute
Course IV: The Proof of Future Lives

Reading 1A: Buddha Shakyamuni on the Need to Study Logic

༄༅། །མི་སྣང་བ་མ་དམིགས་པའི་རྟགས་ཀྱི་དགོས་པ་དེའི་སྐོར། །

The following is found in the explanation of what purpose is served by the reasoning where one proves the non-existence of something which does not appear.

།རྒྱལ་ཚབ་དར་མ་རིན་ཆེན་གྱི་གསུང་རྣམ་འགྲེལ་ཐར་ལམ་གསལ་བྱེད་ལས།

This selection is from *Light for the Path to Freedom,* written by Gyaltsab Darma Rinchen (1364-1432) in explanation of the *Commentary on Valid Perception.*

།གསུམ་པ་ནི། མདོ་ལས། ངའམ་ང་དང་འདྲ་བས་གང་ཟག་གི་ཚོད་བཟུང་གི །གང་ཟག་གིས་གང་ཟག་གི་ཚོད་མི་བཟུང་སྟེ། ཉམས་པར་གྱུར་ཏ་ར་ཞེས་གསུངས་པའི་དོན་ཡིན་པས་རྒྱུ་མཚན་མ་མཐོང་བཞིན་དུ་གང་ཟག་འདི་སྐྱོན་འདི་དག་དང་བཅས་སོ། །ཡོན་ཏན་ཅུང་ཟད་ཀྱང་མེད་དོ་ཞེས་སམ་འདི་དང་འདི་ལས་གཞན་མེད་དོ་ཞེས་ཅུང་ཟད་ཀྱང་སྨྲ་བར་མི་བྱའོ་ཞེས་པའི་དོན་ཏོ།

Here is the third division, [on the purpose served by the reasoning where one proves the non-existence of something which does not appear]. A sutra states the following:

> I or someone like myself can judge a person, but no normal person should judge another, for he will fall.

This statement itself expresses the purpose of the reasoning. What the Buddha is saying here is that:

> Without being able to see the real condition, you should never say anything even close to "This person has such and such faults. This person hasn't the least good quality"—or "He or she has some good qualities, but nothing more than that."

།སྐྱེས་བུ་དམ་པ་གང་ན་ཡོད་མི་ཤེས་ཤིང་སྐྱེས་བུ་དམ་པ་ལ་སྨོད་པ་ནི་ངན་འགྲོ་མི་བཟད་པའི་རྒྱུ་ཕུལ་དུ་ཕྱིན་པར་མདོ་རྒྱུད་ཀུན་ནས་གསུངས་པས་ཐལ་བས་གཡོགས་པའི་མེ་དོང་བཞིན་དུ་གནས་འདི་ལ་བློ་གྲོས་དང་ལྡན་པ་རྣམས་ཀྱིས་ཤིན་ཏུ་བག་དང་ལྡན་པར་བྱའོ།

We never know who might be a holy being, and every open and secret scripture there is says that the very finest way to end up in an unbearable birth within the realms of misery is to speak badly about a holy being. Every person who has any intelligence should therefore act with extreme caution in this regard; treat such matters as though you were walking on the edge of a great pit of glowing embers, innocently covered with powder of ash.

།ཕྱིར་གྱི་མདོ་དང་དེའི་དགོངས་འགྲེལ་གྱི་གཞུང་འདི་དག་གིས་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ལ་ཕན་པ་དང་བདེ་བའི་སེམས་དང་ལྡན་པར་བྱ་དགོས་པ་དོན་གྱིས་འཕངས་པས་སྐྱེ་བོ་གཞན་དག་ལ་དག་སྣང་སྦྱོང་བར་མ་ནུས་ནའང་སྐྱོན་བརྗོད་ཀྱི་སྣ་བ་ཉུང་དུ་བྱས་ན་མཛེས་སོ། །

The implication suggested by the sutra above, and by the great treatises which comment upon it, is that we must try to keep an attitude of wanting to help all living creatures, of wanting to assure their happiness. So try to remain in that pure vision where you see only pure good in other people. If you are not capable of this, then at least it would be nice if you could try to speak badly of others a little less than you do now.

The Asian Classics Institute
Course IV: The Proof of Future Lives

Reading 1B: English Introduction to Geshe Yeshe Wangchuk's *Jewel of the True Thought*

ENGLISH INTRODUCTION

Jewel of the True Thought is an important new treatise on the concept of valid perception *(pramāṇa* or *tsad-ma)* in Buddhist philosophy. Its author is the venerable Geshe Yeshe Wangchuk, an eminent scholar from the Sera Mey college of Sera Tibetan Monastic University. The work has already taken its place in the commentarial tradition of Buddhist literature.

Subject of the Work

The study of valid perception is of vital importance in Buddhist philosophy, for it is this perception which allows us to determine the real nature of the world around us and thereby escape pain, whether it be in the form of a mild headache, or anxiety, or any undesirable object at all, on up to death itself.

This real nature of the world must be perceived not only with our direct physical and mental senses, but by indirect methods such as reasoning, which allows our minds to see important concepts such as the benefit of being moral. Therefore the study of perception is tied to the study of reasoning, or logic—and these form the core of the subject matter of the *Commentary on Valid Perception,* the classical text which this book explains.

The Commentarial Tradition

The *Commentary on Valid Perception (Pramāṇavārttika,* or *Tsad-ma rnam-'grel)* is a work in four chapters by the Indian Buddhist master, Dharmakīrti. As with many early Buddhist sages, we know little of his life or even the dates that he lived; Western scholars place him at around 630 AD, although even this is uncertain. The "valid perception" in the title of his masterwork refers to

another treatise, the *Compendium on Valid Perception (Pramāṇasamuccaya,* or *Tsad-ma kun-btus),* and Master Dharmakīrti's text is actually a defense of this piece.

The *Compendium* was itself composed by Master Dignāga, who is considered the father of the Buddhist logic traditions and is dated by Western scholars at around 440 AD, although again there is considerable uncertainty, and according to tradition he was a direct teacher of Master Īśvarasena, who is said to have been the direct teacher of Master Dharmakīrti.

The philosopher Dignāga was for his part commenting upon the concepts of perception and logic presented in the teachings of Śākyamuni Buddha, who lived 500 BC. And so the lineage goes from the Buddha, to Master Dignāga, to Master Dharmakīrti, and then on to the early Indian explanations of Master Dharmakīrti, including his own autocommentary.

Looking backwards from our present time, it is typical for a modern Tibetan commentator of the Gelukpa tradition to base his work on one of the monastic textbooks, typically written in the 17th or 18th century for the curriculum of a specific monastic college. These textbooks are themselves based on a preceding generation of commentaries composed in the 15th century by Tsongkapa the Great (1357-1419) or by one of the scholars of his immediate school.

Here two important works are the *Jewel of Reasoning (Tsad-ma rigs-rgyan)* of the First Dalai Lama, Gyalwa Gendun Drup (1391-1474), and *Light on the Path to Freedom (Thar-lam gsal-byed)* by Gyaltsab Je (1362-1432), who was the great first regent of Je Tsongkapa's school. These texts are based on the Indian commentaries to Master Dharmakīrti's work, and thus the entire commentarial tradition stretches through 25 centuries, from Śākyamuni Buddha up to the great Tibetan philosophical masters of our own time.

About the Author

Very few people alive today are capable of even reading and comprehending the *Commentary on Valid Perception,* so we are fortunate to have in Geshe Yeshe Wangchuk a scholar who is moreover qualified to write a commentary that gives us a door to travel back into the increasingly more difficult earlier explanations.

Gyaltsab Je's *Light on the Path*, for example, is so deep and packed with analysis that only a handful of students in the traditional monastic curriculum ever get further than the second of its four chapters, despite the fact that a month of intense debate is devoted to the book every year in course of a monk's philosophical studies, which take up to two decades. And without

understanding this generation of commentaries, it is difficult to grasp accurately the Indian commentaries, without which the original sūtras can hardly be appreciated in depth.

Geshe Yeshe Wangchuk was born in 1928 in the Tarlam region of Kham, eastern Tibet, and entered the monastic life at the age of eight. When he was fifteen he travelled to Lhasa, the national capital, and entered the Sera Mey college of Sera Monastic University, considered one of the greatest educational institutions of the country.

For seventeen years he devoted himself to an intense study of the classical texts of Buddhism, winning honors in every area of the traditional curriculum. He became an accomplished debater, and gave successful defenses of his knowledge in public oral examinations at every one of the great Gelukpa colleges. At an early point in his scholastic career he had already taken on students of his own.

His knowledge was not gained without great effort. He would devote long and tireless hours to the college debate ground, where student monks meet to review their daily lessons in heated philosophical debates. His free time was given almost entirely to memorization of the great philosophical texts, a traditional requirement of a monk's training. He would recite his texts from memory late into the night, and to keep himself from falling asleep would perch high in a tree, or on a large boulder, where the self-imposed punishment for dozing off would be a nasty fall. In this manner Geshe Wangchuk was able to commit to memory literally thousands of pages of the original works, and became something of a walking encyclopedia.

As a result of his philosophical acumen and vast store of knowledge, he received highest honors in the final examinations that mark the end of the long course to become a Geshe, or master of Buddhist philosophy.

In the difficult period following the loss of Tibet, Geshe Wangchuk suffered greatly. He was imprisoned for some time and then, during the "Cultural" Revolution, assigned to hard labor. In 1977 he was appointed to the Bureau of Cultural Preservation, where he devoted himself to a research of written and physical antiquities. He has travelled to China on various occasions and, with the relaxation of some of the previous restrictions, has visited Japan and India.

In recent years Geshe Wangchuk has made exceptional efforts to help preserve the Buddhist religion in Tibet. He has played a leading role in the restoration of the literary classics of the country, and has served in Beijing as a university professor of Buddhist philosophy, as well as performing the duties of a traditional lama by teaching many students in Lhasa and other parts of Tibet.

He also assisted the late Panchen Lama in his efforts to gain the release of the many monks imprisoned during demonstrations for a free Tibet.

Among the notable events of his life, Geshe Wangchuk includes the traditional acts of generosity he has performed for monks and monasteries during his trips to India. Despite his limited means, he has made donations to help build new temples and support needy refugee monks. The most important part of any Buddhist's life is the success of his relationship with his spiritual instructors, and in his autobiography Geshe Wangchuk describes his studies under some thirty great religious teachers. In his usual modest way he concludes that "On the good side, I have never once in my life deprecated one of my lamas; and yet, on the bad side, I don't feel that I was able to pay proper service to any one of them either."

Geshe Wangchuk has composed a great many original works. In his student days he wrote a eulogy of Je Tsongkapa and essays on difficult points of the Madhyamika and Vaibhāṣika schools of Buddhist thought; all these papers were destroyed in the upheaval during the loss of Tibet.

Throughout the 1960's he continued writing on various subjects, but again these manuscripts were all burned during the chaotic "Cultural" Revolution. Since this time he has been a prolific writer, publishing works on the comparative study of the classical philosophical schools of Buddhism; an historical essay of 21 great Tibetan monasteries; numerous articles in Buddhist journals; versed petitions and prayers to eminent lamas; and a summary of the 500-year history of Sera Mey College.

In the past few years, Geshe Wangchuk has been allowed to travel outside of Tibet for extended teaching tours, and has greatly benefitted the students and teachers of the Tibetan refugee community in India. Within the last year he has given an extensive public discourse on the entire text of *Liberation in Our Hands,* an immense description of the *lam-rim* or steps on the path to enlightenment, composed by the illustrious Pabongka Rinpoche, Dechen Nyingpo. He has also found time to give public teachings on the subjects of logic and valid perception set forth in the present book. It is greatly hoped that he will enjoy the freedom and health to continue this great work.

The details of Geshe Wangchuk's life mentioned here have been summarized from a brief autobiographical work currently under publication by the press of Sera Mey College. The final pages of this text contain exquisite verses that describe his own life and practice, and it would not be inappropriate to include a few of these lines here, to show the value of modesty in the thinking of a great man:

It is an excellent thing
That I have imparted to others
The power to learn and become
The mystical worlds and beings;

It's though a thing that makes me sad
That I myself have never
Seen the slightest vision
Of an angel's face.

It is a thing of goodness
That I have paid my visits
To very holy places
And spared no effort there;

It's though a thing that makes me sad
That they could not affect me
And here I am exactly
As I was before.

It is a thing of goodness
That I have had the chance
To meet and seek the blessings
Of many thousand lamas;

It's though a thing that makes me sad
That I remain no more
Than a hollow log of wood
That never could be blessed.

It is a thing of goodness
That in society
I've dressed up in the handsome
Robes of a Buddhist monk;

It's though a thing that makes me sad
That on my inside rains
A steady shower of sins,
Of evil thoughts, of wrong.

It is a thing of goodness
That I've donned the ritual robes
And taken in my hands
The holy bell and scepter;

It's though a thing that makes me sad
That still I'm stuck in seeing
The world as ordinary,
And as no paradise.

It is a nice thing people speak
Of me in flattering terms
And give me all those titles
I really don't deserve;

It's though a thing that makes me sad
That actually I've not
The moral strength to watch
What I do and say.

It is a true thing, that if you
Don't look very closely
I seem to you a monk
With the cleanest vows.

It's though a thing that makes me sad
That if you really check
You'll find I've not the slightest
Thing to show you now.

But of course he does, and in the present work Geshe Wangchuk shows himself one of the greatest living scholars of the Buddhist logic tradition.

About the Text

Geshe Wangchuk has completed a commentary to all four chapters of the *Commentary on Valid Perception,* a formidable accomplishment since each chapter is practically a separate philosophical classic in its own right; this is borne out by the fact that numerous commentators on the work over the centuries have, for various reasons, written explanations of only one or a few of its chapters—Master Dharmakīrti himself was unable to complete the entire autocommentary during his lifetime.

The first two chapters of the present commentary have been published in Tibet and also at the new Sera Mey College in south India. These books contain some printing errors that are serious enough to justify a new edition, and the galleys to a companion first volume of the present book are currently under correction by the author himself, after which they will be published.

This is the first printing of the commentary to the third and fourth chapters, and due to the difficulty of the text a considerable amount of editing work was required. The editing was performed by a team under the direction of the venerable Geshe Thupten Rinchen, a student of Geshe Wangchuk's from the Tsangpa House of Sera Mey College, and himself one of the most capable scholars of Buddhist philosophy alive.

Fortunately, Geshe Wangchuk himself received permission to visit India just before the publication deadline, and was able to review the work in its entirety and make his own final corrections.

The book was typeset at the Sera Mey Computer Center, under the auspices of the Asian Classics Input Project. ACIP is a non-profit effort to preserve the important literature of Asia in digital format and distribute it throughout the world on computer diskettes. The editor-in-chief and founder of ACIP is the venerable Khen Rinpoche Geshe Lobsang Tharchin, a former abbot of Sera Mey.

ACIP was begun through a grant from the Packard Humanities Institute, and the David and Lucile Packard Foundation. It currently receives funding from various institutions, including the National Endowment for the Humanities (NEH) and the Buddhist Cultural Exchange Research of Yuisho Ji, Japan. Please refer to the statement of details of NEH support for ACIP on the copyright page of this publication.

The actual printing of the book has been completed under the able direction of Mr. Praveen Sareen of Classics of India Publications, Delhi, India.

Dedication

The majority of the cost of this publication (for 500 copies) has been borne by the venerable Lhatsun Rinpoche, a young monk scholar and reincarnated lama from the Shungpa House of Sera Mey College, on the occasion of his standing for his Rikchung degree examination in June of 1992 (Tibetan Royal year 2119). He dedicates the virtuous power of this good deed first to his ability to preserve and uphold the great works of his previous incarnations.

He secondly prays that this goodness will help his father, Jampa Sopa, and his mother, Tsewang Drolma, and all the members of his family of disciples and dependents to achieve success in any virtuous task they may undertake. Finally he would like to acknowledge and express his appreciation for the efforts of Michael Roach in preparing this work for publication, and prays for the ultimate accomplishment of his wishes.

An additional 200 copies of this work have been sponsored by the venerable Lhundrup Lekden, upon the occasion of his standing for his Lharampa Geshe examinations. He dedicates the virtuous power of this good deed to the long and fruitful life of his spiritual teachers. He prays that it may help clear away any and all of the past bad deeds and spiritual obstacles of those dear to him who have passed away, beginning with his own mother, Sonam Kyipa; and he prays it may bring them to final enlightenment. He prays lastly that this good work may keep his father, Tenzin, and all others of their friends and family who are still in this world from any harm, and bring them each a long and deeply religious life.

The Asian Classics Institute
Course IV: The Proof of Future Lives

Reading 2A: Chart on Levels of Reality (English version)

Deductive valid perception based on belief	That unerring, fresh perception which perceives a hidden object by using a good reason based on belief.	Those deeply hidden object which can be established only by authorative scripture.	Consider scriptures such as those which say, "Giving leads to abundance, and morality leads to happiness." They are unerring about what they teach, because they are scripture which has been confirmed with the three different tests.
Deductive valid perception based on convention	That unerring, fresh perception which perceives a hidden object by using a good reason based on convention,	Those objects which are decided on nothing more than whether we choose	Consider the "portrait of the rabbit." You can say it's the moon, because it's something you can think up.

The Asian Classics Institute
Course IV: The Proof of Future Lives

Reading 2A: Chart on Levels of Reality (Tibetan version)

ཡིད་ཆེས་རྗེས་དཔག	ཡིད་ཆེས་པའི་རྟག་ལ་བརྟེན་ནས་རང་གི་གཞལ་བྱ་ལྐོག་གྱུར་ལ་གསར་དུ་མི་བསླུ་བའི་ཤེས་པ།	ཤིན་ཏུ་ལྐོག་གྱུར་པ་ལུང་ཙམ་གྱིས་གྲུབ་པ།	སྦྱིན་པས་ལོངས་སྤྱོད་ཁྲིམས་ཀྱིས་བདེ། ཞེས་སོགས་ཀྱི་ལུང་ཆོས་ཅན། རང་གི་བསྟན་བྱའི་དོན་ལ་མི་སླུ་བ་ཡིན་ཏེ། དཔྱད་པ་གསུམ་གྱིས་དག་པའི་ལུང་ཡིན་པའི་ཕྱིར།
གྲགས་པའི་རྗེས་དཔག	གྲགས་པའི་རྟགས་ཡང་དག་ལ་བརྟེན་ནས་རང་གི་གཞལ་བྱ་ལྐོག་འགྱུར་ལ་གསར་དུ་བསླུ་བའི་ཤེས་པ།	འདོད་པ་ཙམ་གྱིས་བཞག་པ།	རི་བོང་ཅན་ཆོས་ཅན། རང་ལ་ཟླ་བ་ཞེས་སྒྲས་བརྗོད་རུང་བ་ཡིན་ཏེ། རྟོག་ཡུལ་ན་ཡོད་པའི་ཕྱིར།

The Asian Classics Institute
Course IV: The Proof of Future Lives

Reading 2B: What it Was that Master Dignaga Stated

༄༅། །སློབ་དཔོན་ཕྱོགས་གླང་གི་བཞེད་པ་དགོད་པ།།

What it Was that Master Dignaga Stated

། །སེར་སྨད་སྤོམ་ར་དགེ་བཤེས་ཡེ་ཤེས་དབང་ཕྱུག་གི་ཚད་མ་རྣམ་འགྲེལ་གྱི་དགོངས་པའི་རྒྱན་ལས།

From *Jewel of the True Thought of the Commentary on Correct Perception,* by Geshe Yeshe Wangchuk, of the Pomra College of Sera Mey Tibetan Monastery:

།དེ་ནི་ལེའུ་དང་པོར་རང་དོན་རྗེས་དཔག་རྒྱས་པར་བཤད་རྗེས་ཚད་མ་གྲུབ་པའི་ལེའུ་འཆད་པར་བྱེད་དོ།

We have previously explicated the first chapter of the *Commentary on Correct Perception,* which covered deductive perception, the means to achieve one's own goals. Here next we will explain the second chapter, which proves that the Buddha is a correct person.

།དེ་ཡང་རྩ་བའི་ས་བཅད་གཉིས་པ་ངེས་བྱའི་ཐར་པ་དང་ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པ་དང་དེར་བགྲོད་པའི་ལམ་བཤད་པ་ལ་གཉིས། སྤྱིའི་དོན་དང་། ཡན་ལག་གི་དོན་ནོ།

This chapter begins from the second major point of the outline to the entire work; this is the explanation of what it is we seek to perceive: freedom and the state of all-knowing, and the path that will take us there. Here there are two divisions—the main subject, and certain secondary subjects.

།དང་པོ་ལ་གསུམ། སློབ་དཔོན་ཕྱོགས་གླང་གི་བཤད་པ་དགོད་པ་དང་། དེའི་དོན་རྣམ་འགྲེལ་མཛད་པས་ཇི་ལྟར་བཀྲལ་བའི་ཚུལ་དང་། དེ་དག་གི་དགོངས་པའོ།

There are three parts to the main subject; these are showing what it was that Master Dignaga stated, describing how the author of the *Commentary* explained what he stated, and demonstrating the true intent of each.

།དང་པོ་ནི། སློབ་དཔོན་ཕྱོགས་གླང་གི་བཤད་པ་དགོད་པ་ནི། ཚད་མ་ཀུན་བཏུས་ལས།

Here is the first. The following is the classical statement by Master Dignaga:

།ཚད་མར་གྱུར་པ་འགྲོ་ལ་ཕན་བཞེད་པ།
།སྟོན་པ་བདེ་གཤེགས་སྐྱོབ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ཏེ།
།རྟོག་གེ་ངན་འཁྲུལ་འགྲོ་བ་ལ་བརྩེ་བས།
།ཚད་མ་གྲུབ་པ་ཚུལ་བཞིན་བཤད་པར་བྱ།

I bow down to the One who turned correct,
Who helps all beings, the Teacher,
The one who went to bliss,
And our Protector.

And now out of love
For those mistaken in their logic
I shall explain the right way
To establish correct perception.

།ཞེས་མཆོད་བརྗོད་དང་བརྩམ་པར་དམ་བཅའ་བ་ཡིན་པར་ཐར་ལམ་གསལ་བྱེད་དུ་གསལ་བ···

As elucidated in the *Light on the Path to Freedom,* these lines present the offering of praise and the pledge to compose the work. . .

The Asian Classics Institute
Course IV: The Proof of Future Lives

Reading Three: The Definition of Correct Perception

༄༅། །སློབ་དཔོན་ཆོས་ཀྱི་གྲགས་པས་བརྩམས་པའི་ཚད་མ་རྣམ་འགྲེལ་གྱི་བཤད་པ།
མཁས་ཆེན་དགེ་བཤེས་ཡེ་ཤེས་དབང་ཕྱུག་གི་ཚད་མ་དགོངས་རྒྱན་ལས།

The following is a selection from the *Jewel of the True Thought*, by the great scholar Geshe Yeshe Wangchuk, in explanation of the *Commentary on Correct Perception* by Master Dharmakirti.

།ཐུབ་པ་ཚད་མར་བསྒྲུབ་པ་ལ་གཉིས། ལུགས་འབྱུང་གི་སྒོ་ནས་སྟོན་པ་ལམ་གང་ནས་བྱོན་པའི་ཚུལ་བསྟན་པ་དང་། ལུགས་ལྡོག་གི་སྒོ་ནས་དེ་ལྟར་བྱོན་པའི་ཤེས་བྱེད་བསྟན་པའོ།

Proving that the Able One is totally correct has two parts. The first is to show what path it was that He came by; this involves the forward order. The second is to show the evidence to establish that he did come this way; this involves the reverse order.

།དང་པོ་ལ། ཚད་མར་གྱུར་པའི་དོན་བཤད་པའི་སྒོ་ནས་ཚད་མའི་སྐྱེས་བུའི་མཚན་གཞི་ངོས་གཟུང་བ་དང་། ལྷག་མ་བཞི་བཤད་པའི་སྒོ་ནས་ཚད་མའི་སྐྱེས་བུའི་མཚན་ཉིད་དང་། དེར་བགྲོད་པའི་ལམ་ངོས་གཟུང་བའོ།

The first of these has three parts of its own. The first is identifying a typical example of a person who is totally correct, by explaining the meaning of the words "Who turned correct." The second is to identify the definition of a person who is totally correct, which is done by explaining the remaining four

elements of the statement. And the third is to identify the path by which one travels to this state.

།དང་པོ་ལ། ཚད་མ་སྤྱིའི་མཚན་ཉིད་དང་། ཐུབ་པའང་མཚན་ཉིད་དེ་དང་ལྡན་པར་བསྟན་པའོ། །དང་པོ་ལ། མཚན་ཉིད་ཀྱི་ངོ་བོ་དང་། ཁྱད་པར་རོ།

The first of these has as well two sections. The first is the definition of correct perception in general. The second is a demonstration that this definition does moreover apply to the Able One. Our discussion of the definition itself will proceed in two steps: the essence of the definition, and a detail of the definition.

།དང་པོ་ལ། མཚན་ཉིད་དང་། མཚན་གཞི་དང་མཚན་གཞི་ལ་མཚན་ཉིད་ངེས་བྱེད་དོ། དང་པོ་ལ། མི་སླུ་བ་ངོས་གཟུང་བ་དང་། དེ་ལ་མ་ཁྱབ་པ་སྤང་བ་དང་། ཁྱབ་ཆེས་པ་སྤང་བའོ།

The essence of the definition is itself divided into the definition, a typical example, and establishing that the definition applies to this example. For the definition we will first have to identify what it means to be "unerring," then refute that it might not be comprehensive, and finally refute that it could be too comprehensive.

།མི་སླུ་བ་ངོས་གཟུང་བ་ལ། རྩ་བ་ལས།

> །ཚད་མ་བསླུ་མེད་ཅན་ཤེས་པ།
> །དོན་བྱེད་ནུས་པར་གནས་པ་ནི།
> །མི་སླུ་...

The identification of what it means to be "unerring" is found in two and a half lines of the root text:

> **Correct perception is a state of mind unerring;**
> **To be in a condition able to perform a function**
> **Is what "unerring" means.**

ཞེས་པའི་ཚིག་ཕྲེད་དང་གསུམ་སྟེ། སྐྱེས་བུའི་མངོན་མཐོ་དང་ངེས་ལེགས་བསྒྲུབ་པའི་ཐབས་དང་བཅས་པ་ནི་ཚད་མའི་གཞལ་བྱ་ཡིན་ཞིང་། དེ་དག་ཐམས་ཅད་ལ་ཐུབ་པ་ཉིད་མི་སླུ་བ་ཡིན་པས་སྤྱིར་ཚད་མའི་མཚན་ཉིད་དེ་གང་ཞེ་ན། གསར་དུ་བསླུ་བ་མེད་པ་ཅན་གྱི་ཤེས་པ་དེ། ཚད་མའི་མཚན་ཉིད་དང་།

The thing that correct perception undertakes to perceive is the existence of and the means for a person to attain a birth in the higher realms, as well as definite good. The Able One is the one being who is unerring with regard to all of these things; and so, if you should wonder how correct perception is defined, we can state that "a fresh **state of mind which is unerring**" is the definition of correct perception.

མི་སླུ་བའི་དོན་ཡང་། བཙོ་བསྲེག་ལ་སོགས་པའི་དོན་བྱེད་ནུས་པར་ཤེས་པ་དེས་ཇི་ལྟར་རྟོགས་པ་ལྟར་དོན་ལ་གནས་པ་དེའོ།

And what is the meaning of "unerring"? Suppose you perceive something as being **able to perform the function** of cooking or burning something else. Your perception is "unerring" when this thing does actually exist in the **condition** you have perceived it to be.

།གཉིས་པ་མཚན་ཉིད་ཀྱི་ཁྱད་པར་ནི་རྩ་བར།

།མ་ཤེས་དོན་གྱི་གསལ་བྱེད་ཀྱང་།

།རང་གི་ངོ་བོ་རྟོགས་འོག་ཏུ།

།སྤྱིའི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་ཐོབ།

།རང་གི་མཚན་ཉིད་མི་ཤེས་པ།

།ཤེས་པ་གང་ཡིན་ཞེས་དགོངས་ཕྱིར།

།རང་གི་མཚན་ཉིད་དཔྱད་ཕྱིར་རོ།

Here secondly is a detail of the definition, which is indicated in six lines from the root text:

> **It must also illuminate something not perceived.**
> **Subsequent to perceiving the thing in its very essence,**
> **You have a more general type of experience.**
> **It's because the intent when they mention a perception**
> **Is one that has not perceived a definitive object.**
> **Because it discerns its own definitive object.**

།ཞེས་ཚིག་རྐང་གོང་དུ་བཤད་པའི་མི་སླུ་བ་ཙམ་གྱིས་ཚད་མའི་མཚན་ཉིད་ཡོངས་སུ་མི་རྫོགས་ཏེ། སྔར་མ་ཤེས་པའི་དོན་གྱི་གསལ་བྱེད་དེ་དང་པོའམ་གསར་དུ་ཤེས་པས་ཀྱང་མཚན་ཉིད་ཀྱི་ཟུར་དུ་སྨོས་དགོས་པའི་ཕྱིར། དེས་ན། གསར་དུ་མི་སླུ་བའི་ཤེས་པ། ཚད་མའི་མཚན་ཉིད་ཡིན་ནོ།

What this is saying is that the requirement described above, that a perception be "unerring," is not by itself enough to complete the entire definition of correct perception. This is because the perception **must** be one which **illuminates something** that was **not perceived** previously; and so we must **also** mention at some point in the definition that the object is known "for the first time," or "freshly." As such, the standard definition for correct perception is "a fresh and unerring perception."

།དོན་གསར་དུ་གསལ་བྱེད་ཚད་མ་ཡིན་ན། སྔོན་པོ་ངེས་པའི་བཅད་ཤེས་ཆོས་ཅན། ཚད་མ་ཡིན་པར་ཐལ། གསར་དུ་རྟོགས་པའི་ཤེས་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། དེར་ཐལ། སྔོན་པོའི་དོན་སྤྱི་གསར་དུ་རྟོགས་པའི་ཤེས་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཞེ་ན།

Someone might make the following objection. "Suppose we allow you to define correct perception as a fresh illumination of an object. Consider then a recollection in which you perceive the color blue. According to you, wouldn't this have to be a correct perception? Because isn't it a state of mind which realizes its object and is fresh? And it is just that, for it is a state of mind which is a fresh perception of the mental image of the color blue."

སྐྱོན་མེད་དེ། སྔོན་འཛིན་མངོན་སུམ་གྱིས་སྔོན་པོ་རང་གི་ངོ་བོ་ཐུན་མོང་མ་ཡིན་པ་

རྟོགས་པའི་འོག་ཏུ་སྔོན་པོའི་དོན་སྤྱི་འཛིན་པའི་སྤྱིའི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་དེ་ཐོབ་པ་ཡིན་གྱི་དེ་ལ་རང་དབང་དུ་ཡུལ་གཅོད་པའི་མཐུ་མེད་དོ། །ཚད་མ་ཡིན་ན། རང་གི་མཚན་ཉིད་སྔར་མ་ཤེས་པ་གསར་དུ་ཤེས་པའམ་དེ་ལ་བརྟེན་པ་དགོས་སོ། །འདིར་རང་གི་མཚན་ཉིད་ཅེས་པ་རང་མཚན་ལ་གོ་དགོས།

Yet there is no such problem. What happens is that the state of mind which grasps the color blue directly **perceives** that **very essence** of blueness which is unique to it. **Subsequent to** this perception **you have a more general experience,** where your mind grasps to a mental image of the color blue. This latter state of mind though does not have the ability to discern the object on its own power alone. If something is correct perception, it must be a fresh perception of a **definitive object** that it **has not perceived** before, or else must be directly dependent upon such a perception. Incidentally, you should understand the phrase "definitive object" here as referring to an object as it exists in its own essence.

The Asian Classics Institute
Course IV: The Proof of Future Lives

Reading Four: Showing that the Buddha has the Qualities of Correct Perception

༄༅། །ཐུབ་པའང་ཚད་མའི་མཚན་ཉིད་དང་ལྡན་པར་བསྟན་པ།།

Showing that the Qualities of Correct Perception
Are as well Possessed by the Victorious Buddha

།།སེར་སྨད་སྤོམ་ར་དགེ་བཤེས་ཡེ་ཤེས་དབང་ཕྱུག་གི་ཚད་མ་རྣམ་འགྲེལ་གྱི་དགོངས་པའི་རྒྱན་ལས།

From *Jewel of the True Thought of the Commentary on Correct Perception,* by Geshe Yeshe Wangchuk, of the Pomra College of Sera Mey Tibetan Monastery:

།གཉིས་པ་ཐུབ་པའང་མཚན་ཉིད་དེ་དང་ལྡན་པར་བསྟན་པ་ལ་གཉིས། ཚད་མའི་དོན་བཤད་ཟིན་དང་སྦྱར་བ་དང་། གྱུར་པའི་དོན་བཤད་པའོ། །དང་པོ་ནི། རྩ་བར།

།དེ་ལྡན་བཅོམ་ལྡན་ཚད་མ་ཉིད།

ཅེས་ཚིག་གཅིག །

Here secondly we show that the qualities of correct perception are as well possessed by the victorious Buddha. We proceed in two steps: bridging this explanation to the meaning of correct perception already presented, and explaining the meaning of the words "who turned." The first of the two is conveyed in the root text with the line,

> **The one who has it is the Victorious One;**
> **Perfectly correct itself.**

།ཐུབ་པ་བཅོམ་ལྡན་འདས་ཆོས་ཅན། ཆོས་ཐམས་ཅད་ལ་ཚད་མ་ཡིན་ཏེ། དེ་ཐམས་ཅད་ལ་གསར་དུ་མི་སླུ་བའི་ཤེས་པ་དེ་དང་ལྡན་ཞིང་དེ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

Consider the **Victorious One,** the able Buddha. He is **perfectly correct** towards each and every existing object, for He is **the one who has "it":** that is, who has a fresh and unerring perception of all these objects, and who is that **itself.**

གཙོ་བོ་ནི། རྣམ་མཁྱེན་དེས་ཇི་ལྟ་ཇི་སྙེད་ཀྱི་ཆོས་རྣམས་རང་དབང་དུ་མངོན་སུམ་གྱིས་གཟིགས་པའི་ཚད་མ་ཡིན་ལ། ཐུབ་པའང་རྣམ་མཁྱེན་དེ་དང་ལྡན་པར་བསྟན་པའོ། །དེ་ནི། སངས་འཕགས་ཀྱི་རྒྱུད་ལ་ཡེ་ཤེས་མེད་པར་འདོད་པའང་ཁེགས་སོ།

The main point here is to show that omniscience is a correct perception which sees directly, and on its own power, each and every existing object: the nature of all things, and the totality of all things. And the Buddha is as well a being who possesses this omniscience. Incidentally, this fact also disproves the belief that realized persons who are Buddhas do not possess the mental function of wisdom.

།སྐབས་འདིར། ཐར་ལམ་གསལ་བྱེད་དང་ཡིག་ཆ་འགའ་ཞིག་ལས། རྣམ་མཁྱེན་སྐད་ཅིག་དང་པོས་མ་གཟིགས་ཤིང་། རྣམ་མཁྱེན་སྐད་ཅིག་གཉིས་པས་གསར་དུ་གཟིགས་པའི་ཆོས་ཤིག་ཡོད་པར་གསུང་ཟིན་ལ་འཁོད་འདུག་པས་དེ་ལྟར་ཁས་ལེན་ན། དེ་འདྲའི་ཆོས་དེ་ཆོས་ཅན། རྣམ་མཁྱེན་སྐད་ཅིག་དང་པོས་གཟིགས་པར་ཐལ། གཞི་གྲུབ་པའི་ཕྱིར། དེར་ཐལ། རྣམ་མཁྱེན་སྐད་ཅིག་དང་པོ་ཆོས་ཐམས་ཅད་མངོན་སུམ་དུ་རྟོགས་པའི་ཡེ་ཤེས་ཡིན་པའི་ཕྱིར། དེར་ཐལ། རྣམ་མཁྱེན་ཡིན་པའི་ཕྱིར། མ་ཁྱབ་ན། རྣམ་པ་ཐམས་ཅད་མཁྱེན་ཉིད་ལས་ཞེས་གསུང་།

At this juncture, *Light on the Path to Freedom* and a number of monastic textbooks present the following argument. The wording of the root text implies that there exists some object which is not seen by the first moment of omniscience, but which is seen fresh by the second moment of omniscience.

Suppose that one therefore accepts such an object. Consider this object. Isn't it true that it *must be* seen by the first moment of omniscience? Because isn't it something that is? And isn't this necessarily so, since the first moment of omniscience is a kind of wisdom which perceives, directly, each and every existing object? And isn't this so, since it is omniscience? And suppose you say that just because something is omniscience doesn't mean it perceives directly each and every object. What then about the quotation [from the *Jewel of Realizations* by Master Asanga] which states, "It is the path which is the one knowledge of each and every kind of object"?

།རྩ་བར་མ་གྲུབ་ན། དེ་ཆོས་ཅན། གཞི་གྲུབ་པར་ཐལ། རྣམ་མཁྱེན་སྐད་ཅིག་གཉིས་པས་གསར་དུ་རྟོགས་པའི་ཆོས་ཡིན་པའི་ཕྱིར། མ་གྲུབ་ན། ཁས་བླངས་དང་འགལ།

Suppose now you disagree to our original statement, [where we said that the object is something which is.] Consider again this object [which is supposedly not seen by the first moment of omniscience but is seen by the second moment]. It *is* true that it is, for it is an object which is perceived fresh by omniscience of the second moment. If you say it is not, then you contradict your own position.

།རང་རེའི་ཡིག་ཆ་བློ་རིག་ལས། རྟོགས་ཟིན་རྟོགས་པའི་རིག་པ། བཅད་ཤེས་ཀྱི་མཚན་ཉིད་དུ་བཞག །ཡིག་ཆ་གཞན་རྣམས། རྟོགས་ཟིན་རྟོགས་པའི་ཚད་མིན་གྱི་རིག་པ། བཅས་ཤེས་ཀྱི་མཚན་ཉིད་དུ་འཇོག །ཐར་ལམ་གསལ་བྱེད་ལས། ཁོ་བོ་ནི་ཁ་ནང་དུ་ཕྱོགས་ནས་ཇི་ཙམ་བསམས་ཀྱང་། ཚད་མ་མ་ཡིན་པའི་ཀུན་མཁྱེན་དང་། ཚད་མ་ལ་གསར་རྟོགས་ཀྱིས་མ་ཁྱབ་པ་མ་ཚོར་རོ། །ཞེས་པ་བསམ་ན་རྣམ་མཁྱེན་སྐད་ཅིག་གཉིས་པ་ཕན་ཆད་རང་ཡུལ་གསར་རྟོགས་ཡོད་པར་གསུང་།

Our own textbooks, in the section on the study of the mind, define recollection as "A state of mind where you perceive what you have already perceived before." The textbooks of certain other monasteries say that the definition of recollection is "A state of mind which is not correct perception, and where you perceive what you have already perceived before." *Light on the Path to Freedom* says,

> No matter how much we look within ourselves and think it over, we cannot detect any case where omniscience could be anything other than correct perception, or where there could be any case of correct perception that were not a fresh perception.

If you consider this quotation carefully, you can see that it is stating that the second and following moments of omniscience are fresh perceptions towards their objects.

།རྣམ་མཁྱེན་སྐད་ཅིག་དང་པོས་དུས་གསུམ་ཅིག་ཅར་དུ་མ་གཟིགས་ན། དུས་གསུམ་ཅིག་ཅར་དུ་གཟིགས་པའི་ཡེ་ཤེས་མེད་པར་འགྱུར་རོ། །གཟིགས་ན་འབྱུང་འགྱུར་གྱི་ཆོས་རྣམས་གཟིགས་དགོས་པས་སྐད་ཅིག་གཉིས་པ་ཕན་ཆད་རྟོགས་ཟིན་ཅིང་མ་གཟིགས་པའི་ཆོས་མེད་པའི་ཕྱིར། ཁོ་བོས་རྣམ་མཁྱེན་སྐད་ཅིག་དང་པོ་དང་། དེའི་སྐད་ཅིག་གཉིས་པ་གཉིས་ཀྱི་གཞལ་བྱ་ཡིན་ཁྱབ་མཉམ་དུ་འདོད་དོ།

If the first moment of omniscience does not see the past, present, and future all at once, then there could be no wisdom which sees all these three times at once. If it does see these three, then it would have to see all objects which are going to occur in the future. As such there could be no object which the second and following moments perceived which had not already been perceived before, or which the first moment had not perceived. Therefore our own position is that the group of things which are discerned by the first moment of omniscience and the group of things which are discerned by the second moment of omniscience are completely identical.

།འོ་ན་རྣམ་མཁྱེན་སྐད་ཅིག་གཉིས་པ་ཆོས་ཅན། རྟོགས་ཟིན་རྟོགས་པའི་རིག་པ་ཡིན་པར་ཐལ། རྣམ་མཁྱེན་སྐད་ཅིག་དང་པོས་རྟོགས་ཟིན་པའི་དོན་ཁོ་ན་རྟོགས་པའི་ཕྱིར་ཟེར་ན་མ་ཁྱབ། རྣམ་མཁྱེན་སྐད་ཅིག་གཉིས་པ་དེས། དེ་ལྟར་རྟོགས་ཀྱང་། སྐད་ཅིག་དང་པོའི་སྟོབས་ཀྱིས་མི་འཇུག་པར་རང་སྟོབས་ཀྱིས་ཡུལ་རྟོགས་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

One may then make the following objection:

> If that's the case, then let's consider the second moment of omniscience. Isn't it then a state of mind which perceives something which it has already perceived before? Because isn't the only thing it perceives then exactly the same thing which has already been perceived by the first moment of omniscience?

Our answer is that it doesn't necessarily follow. Although it is true that the second moment of omniscience does perceive what it does in the way described, it does not engage in its object by force of the first moment of omniscience, but rather perceives its object on its own power.

།གཉིས་པ་གྱུར་པའི་དོན་བཤད་པ་ལ། གྱུར་པ་སྨོས་པའི་དགོས་པ་དང་། དེ་ལ་རྩོད་སྤང་ངོ་། །དང་པོ་ལ། རྩ་བར་

> །མ་སྐྱེས་པ་ནི་བཟློག་དོན་དུ།
> །གྱུར་པ་ཉིད་གསུངས་དེ་ཡི་ཕྱིར།
> །སྒྲུབ་བྱེད་ལ་ལྟོས་ཚད་ཡིན་རིགས།

ཞེས་ཚིགས་གསུམ།

Here secondly is our explanation of the meaning of the words "who turned." First we will describe the necessity for mentioning "who turned," and then after that discuss some objections to this description. The first point here is covered in the following three lines of the root text:

> **The phrase that goes "who turned"**
> **Is spoken in the sense**
>
> **Of the opposite of something**
> **Which wasn't ever developed.**
>
> **This as well is why it's right**
> **That correctness depends on achieving.**

།སློབ་དཔོན་ཕྱོགས་གླང་གིས། ཚད་མ་ཀུན་བཏུས་ཀྱི་མཆོད་བརྗོད་དུ་ཚད་མར་གྱུར་པ་ཞེས་སྨོས་པ་ལ། རྣམ་བཅད་ཀྱི་དགོས་པ་ནི། ཚད་མའི་སྐྱེས་བུ་དེ་རང་གི་རྒྱུ་ལས་མ་སྐྱེས་པ་ལྡོག་པའི་དོན་དུ་གྱུར་པ་གསུང་པའི་ཕྱིར།

There are two reason why Master Dignaga, in the verse of the offering of praise at the beginning of his work, the *Compendium on Correct Perception,* mentions the phrase **"who turned."** The first purpose for these words is the kind that is meant to exclude something. Here they **are spoken in the sense of the opposite:** they are meant to indicate that a person who is totally correct could never be something that **didn't ever develop** from its proper cause.

།ཡོངས་གཅོད་ཀྱི་དགོས་པ་ནི། ཐབས་ཤེས་ཀྱི་སྒྲུབ་བྱེད་གོམས་པ་མཐར་ཕྱིན་པ་ལ་བལྟོས་ནས་ཚད་མར་འགྱུར་བ་བ་གོ་བའི་ཆེད་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

The second purpose for these words is the kind that is meant to imply something. Here the point we are supposed to grasp is that one develops into a person of total **correctness** only by **depending** on reaching the final perfection of a gradual practice of all the various methods used for **achieving** this state.

The Asian Classics Institute
Course IV: The Proof of Future Lives

Reading 5A: Disproving Wrong Ideas on the Nature of Omniscience

།སེར་སྨད་དགེ་བཤེས་ཡེ་ཤེས་དབང་ཕྱུག་མཆོག་གིས་བརྩམས་པའི་རྣམ་འགྲེལ་འགྲེལ་པ་ཚད་མ་དགོངས་རྒྱན་ལས།

The following is a selection from the *Jewel of the True Thought,* a commentary on Master Dharmakirti's *Commentary on Valid Perception* by Geshe Yeshe Wangchuk of Sera Mey Tibetan Monastery.

གཉིས་པ་དེ་ལ་རྩོད་སྤོང་བ་ལ། ཤེས་བྱ་ཐམས་ཅད་བཟོ་ཤེས་པ་ཀུན་མཁྱེན་ཡིན་པ་དགག་པ་དང་། ཐམས་ཅད་ཀྱི་གནས་ལུགས་ཇི་ལྟར་གནས་པ་མངོན་སུམ་དུ་ཤེས་པ་ཀུན་མཁྱེན་དུ་བསྒྲུབ་པའོ།

Here secondly is our refutation of arguments against our position. We will proceed in two steps: disproving the idea that someone who created every knowable thing could be an omniscient being, and proving that someone who could perceive directly the actual way in which each and every knowable thing exists is an omniscient being.

དང་པོ་ལ། ཐམས་ཅད་ཀྱི་བྱེད་པོའི་དབང་ཕྱུག་གི་ངོ་བོ་དགག་པ་དང་། སྒྲུབ་བྱེད་དགག་པའོ།

The first of these two has two steps itself: disproving the very nature of some Lord of Power who created every knowable thing, and disproving the attempted proofs for his existence.

དང་པོ་ལ། རྟག་པ་དགག་པ་དང་། མི་རྟག་པ་ཡིན་པ་དགག་པའོ། །རྟག་པ་ཡིན་པ་དགག་པ་ལ།

The first of these has two parts: disproving a Lord of Power who is unchanging, and disproving one who is changing.

Disproving a Lord of Power who is unchanging is presented in the following seven lines of the root text by Master Dharmakirti:

རྩ་བར།

།ཚད་མ་རྟག་པ་ཉིད་ཡོད་མིན།
།དངོས་ཡོད་རྟོགས་པ་ཚད་ཕྱིར་དང་།
།ཤེས་བྱ་མི་རྟག་པ་ཉིད་ཀྱིས།
།དེ་ནི་མི་བརྟན་ཉིད་ཕྱིར་རོ།
།རིམ་བཞིན་སྐྱེ་བ་ཅན་དག་ནི།
།རྟག་ལས་སྐྱེ་བ་མི་འཐད་ཕྱིར།
།བལྟོས་པ་མི་རུང་བ་ཡི་ཕྱིར།

།ཞེས་ཚིག་བདུན།

A correct perception which exists
as unchanging could never be;

This is because it's a correct perception
towards something that's a working thing.

And since the thing it knows
is something which is changing,

It too can only be something
which has no stability.

It's true as well since things that arise
in stages gradually

Could never be something that arises
from a thing that is unchanging,

And neither could they properly be
things which must depend.

གཞན་སྡེ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་བྱེད་པ་པོ་དབང་ཕྱུག་རྟག་པ་རང་བྱུང་གི་ཚད་མའི་སྐྱེས་བུ་ཡིན་ནོ་ཞེ་ན། ལྷ་དབང་ཕྱུག་དེ་ཐམས་ཅད་ལ་ཚད་མར་ཁས་ལེན་པས། ཡུལ་དངོས་པོར་ཡོད་པ་རྟོགས་པའི་ཚད་མ་ཡིན་དགོས།

Some other groups say that there is a being who created every existing thing: the Lord of Power, who is unchanging. He, they say, is a being who is totally correct, and who just came that way from the beginning. Now since these groups assert that this powerful deity is a being with correct perception towards every existing thing, they must agree that he has **correct perception towards** objects of his mind **which are working things.**

དེ་ཡིན་ན། ཚད་མ་རྟག་པ་ཉིད་དུ་ཡོད་པ་མིན་ཏེ། ཡུལ་མི་རྟག་པ་རྟོགས་པའི་ཕྱིར། ཁྱབ་སྟེ། ཡུལ་ཤེས་བྱ་མི་རྟག་པ་ཉིད་ཡིན་ན། །དེ་འཛིན་གྱི་ཚད་མ་དེ་མི་བརྟན་པ་ཉིད་ཡིན་དགོས་པའི་ཕྱིར།

Suppose he did have such a perception. This **correct perception—which exists as** something **unchanging—could never be,** because it perceives an object of the mind which is changing. This is always the case, for if **the thing it knows**—the object of the mind—**is something which is changing,** then **it too** (the correct perception which engages in this object) **can only be something which has no stability.**

ཡང་དབང་ཕྱུག་ཉིད་རྟག་པ་ཡིན་ནོ་ཞེ་ན། དབང་ཕྱུག་གི་ཤེས་པ་མི་རྟག་པར་ཁས་ལེན་པས་སྐྱེ་བར་ཁས་ལེན་དགོས། ཞེས་པ་དེ། དབང་ཕྱུག་རྟག་པ་ལས་སྐྱེ་བ་མི་འཐད་དེ། སྔ་ཕྱི་རིམ་པ་བཞིན་དུ་སྐྱེ་བ་ཅན་ཡིན་པའི་ཕྱིར། རྐྱེན་ལ་བལྟོས་ནས་ཀྱང་

བསྐྱེད་པ་མ་ཡིན་ཏེ། རྟག་པ་རྐྱེན་ལ་བལྟོས་པ་མི་རུང་བ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

Now suppose you say that this Lord of Power is himself unchanging. Since you agree that the mind of this Lord is changing, you must agree that his mind arises. And yet this mind **could never arise from** a Lord of Power who was **unchanging,** because it **arises in stages, gradually. Neither could** the mind arise through dependence on certain conditions, for nothing which is unchanging can **properly be a thing which must depend** on something else.

ཊཱི་ཀ་ཆེན་རིགས་པའི་རྒྱ་མཚོ་ལས་གསུངས་པ་ལྟར། ཡུལ་མི་རྟག་པ་ཡིན་ན། ཡུལ་ཅན་རྟག་པ་ཡིན་པ་འགལ་གྱི། ཡུལ་རྟག་པ་ཡིན་ནའང་ཡུལ་ཅན་རྟག་པ་ཡིན་མི་དགོས་ཏེ།

The Great Commentary, *Ocean of Reasoning,* presents some additional points here. It is a contradiction for the subject mind to be unchanging if the object it perceives is changing; but on the other hand it is not necessarily the case that, just because the object the mind perceives is unchanging, the subject mind itself must be unchanging.

ཡུལ་ཅན་དེས། ཡུལ་རྟོགས་པ་དེ་དུས་རྟག་ཏུ་འཇལ་ལམ་རེས་འགའ་འཇལ། རྟག་ཏུ་འཇལ་ན། ཡུལ་དེའང་རྟག་ཏུ་ཡོད་པར་འགྱུར་བས་མི་རྟག་པ་ཡིན་པ་འགལ།

This is because of the following. When the subject mind perceives its object, does it engage in the object all the time, or does it engage in the object intermittently? If it engages all the time, then the object would have to be there all the time, which is a contradiction, since the object is changing.

རེ་འགའ་འཇལ་ན། ཡུལ་རྟོགས་པ་དེ་རྒྱུ་རྐྱེན་ལ་བལྟོས་པར་འགྱུར་བས་མི་རྟག་པ་ཡིན་དགོས་སོ། །ཡུལ་རྟག་པ་ཡིན་ནའང་ཡུལ་ཅན་རྟག་པ་ཡིན་མི་དགོས་ཏེ། ཡུལ་ཅན་གྱིས་ཡུལ་རྟོགས་པ་རྒྱུ་རྐྱེན་ལ་བལྟོས་པའི་ཕྱིར།

If you answer that the subject engages the object intermittently, then the perception of the object must depend on certain factors, and so it would have to be changing.

It is true that, even it the object is unchanging, the subject mind that perceives

it need not be unchanging. This is because the perception of the object by the subject depends on certain causes and conditions.

འགའ་ཞིག་གིས་སྐབས་འདིར་ཐ་སྙད་པའི་ཚད་མ་རྟག་པ་བཀག་པ་ཡིན་ཟེར། འོ་ན། དོན་དམ་པའི་ཚད་མ་ཆོས་ཅན། ཁྱོད་ཀྱི་ཡུལ་དུ་མི་རྟག་པ་མེད་པར་ཐལ་ལོ། །གངས་ཅན་གྱི་ཞིང་དུ་རྣམ་མཁྱེན་རྟག་པར་ཁས་ལེན་པའི་གྲུབ་མཐའ་རྣམས་ནི། རིགས་པའི་དབང་ཕྱུག་གི་གཞུང་དེ་དང་རྒྱབ་འགལ་དུ་སོང་བ་ཡིན་ནོ།

Some people claim that what's being disproved at this point is a conventional correct perception that was unchanging. Consider then ultimate perception. According to you then there cannot be any changing thing which acts as its object. Those schools here in the Land of Snow which assert that omniscience is unchanging have come to a point of direct contradiction against the great work of this Lord of Reasoning.

།གཉིས་པ་མི་རྟག་པ་ཡིན་པ་དགག་པ་ལ། རྩ་བར།

།རྣམ་འགས་ཕན་གདགས་བྱ་མིན་ཕྱིར།

།མི་རྟག་ན་ཡང་ཚད་མེད་ཉིད།

།ཅེས་ཚིག་གཉིས།

Here secondly is how we deny a Lord of Power who is something that changes. The root text presents the point in two lines:

> **Because there are not things at all**
> **which help him any way,**
>
> **There is no correct perception at all**
> **even if he were changing.**

གོང་གི་རིགས་པ་དེ་དག་མི་བཟོད་ནས། དབང་ཕྱུག་མི་རྟག་པ་ཡིན་ཡང་། འཁོར་བའི་དུས་སུ་ཆགས་སོགས་ཉམས་སུ་མྱོང་ནས། དེའི་གཉེན་པོ་གོམས་པའི་སྒྲུབ་བྱེད་

ལ་བཟློས་པ་མིན་པར། ཐོག་མ་ནས་ཆགས་བྲལ་དང་ཀུན་མཁྱེན་ཡིན་ནོ་ཟེར།

Suppose **even** that someone were unable to bear the above reasoning, and claimed instead that the Lord of Power **were changing.** They would say that he was from the very beginning a person free of all desire, and omniscient, without having to go through the process of experiencing desire and all the rest during his time in the circle of rebirth, and then depending on practices wherein he meditated on the antidotes.

དབང་ཕྱུག་རིགས་འདྲ་སྔ་མ་ལས་སྐྱེས་པའི་ཀུན་མཁྱེན་ཡིན་པ་ལ་སྒྲུབ་བྱེད་ཀྱི་ཚད་མ་ཉིད་མེད་པར་ཐལ། དབང་ཕྱུག་འཁོར་བའི་གནས་སྐབས་སུ་ཀུན་ནས་ཉོན་མོངས་པས་གནོད་པ་དང་། རྣམ་བྱང་གི་ཆོས་ཀྱིས་ཕན་གདགས་པར་བྱ་བ་རྣམ་པ་འགས་ཀྱང་མིན་པའི་ཕྱིར།

But isn't it true that **there is no correct perception at all** that can establish the existence of a state of omniscience which has arisen from a Lord of Power of the past who is of the same type? Because isn't it true that this Lord of Power is someone who has never been harmed by the afflicted side of existence during a period when he was living in the circle of rebirth; and someone who has never been **helped** by the pure side of existence? Isn't it true that there are **no things at all** that have affected him in **any** such **way**?

ཊཱིཀ་ཆེན་ལྟར་ཚིག་དེ་གཉིས། རྟག་པ་རྐྱེན་ལས་སྐྱེ་བ་མི་རུང་བའི་རྒྱུ་མཚན་ལ་སྦྱར་ནས། མི་རྟག་པ་བཀག་པ་ལ། དབང་ཕྱུག་མི་རྟག་པ་ཡིན་པར་བདེན་མོད་ཀྱི་ཀུན་མཁྱེན་ཡིན་པར་མི་འཐད་དེ་ཞེས་གསུངས་པ་ལ་བལྟས་ན། མི་རྟག་པ་ཡིན་པ་དགག་པ་ཞེས་པ་དེ་ཙུང་ཟད་མ་བདེ།

On these two lines, the Great Commentary starts from the reason that it is incorrect to say that an unchanging thing could arise from certain conditions, and proceeds to saying that, as far as the denial of being changing, the Lord of Power is admittedly changing; but that it is incorrect to assert that he is omniscient. Based on this presentation it seems a little delicate to call this section the "denial of something that changes."

The Asian Classics Institute
Course IV: The Proof of Future Lives

Reading 5B: Identifying what Omniscience Really Is

།སེར་སྨད་དགེ་བཤེས་ཡེ་ཤེས་དབང་ཕྱུག་མཆོག་གིས་བརྩམས་པའི་རྣམ་འགྲེལ་འགྲེལ་པ་ཚད་མ་དགོངས་རྒྱན་ལས།

The following is a selection from the *Jewel of the True Thought,* a commentary on Master Dharmakirti's *Commentary on Valid Perception* by Geshe Yeshe Wangchuk of Sera Mey Tibetan Monastery.

གསུམ་པ་ཀུན་མཁྱེན་ངོས་གཟུང་བ་ནི། རྩ་བར།

།བླང་དང་དོར་བྱའི་དེ་ཉིད་ནི།
།ཐབས་དང་བཅས་པ་རིག་མཛད་པ།
།གང་དེ་ཚད་མ་ཉིད་འདོད་ཀྱི།
།ཐམས་ཅད་རིག་མཛད་མ་ཡིན་ནོ།
།རིང་པོ་མཐོང་བའམ་མིན་ཡང་རུང་།
།འདོད་པའི་དེ་ཉིད་མཐོང་བ་ཡིན།
།གལ་ཏེ་རིང་མཐོང་ཚད་ཡིན་ན།
།ཚུར་ཤོག་བྱ་རྒོད་བསྟེན་པར་གྱིས་ཞེས།

Here thirdly is the section on identifying what it is to be omniscient. The root text of Master Chandrakirti says:

> **The thing that we agree to be**
> **totally correct**
>
> **Is the one who has knowledge of**
> **the fact of what it is**
>
> **That we should take up and give up,**
> **and the method too;**
>
> **It's not though one who knows**
> **everything there is.**
>
> **Whether or not He can see**
> **to some so very great distance,**
>
> **He is a person who has seen**
> **the one goal that we wish.**
>
> **If what it takes to qualify**
> **is how far he can see,**
>
> **Come then over here and take**
> **the vulture as your Teacher.**

ཐུབ་པ་བཅོམ་ལྡན་འདས་ཆོས་ཅན། གྲོལ་བ་དོན་གཉེར་མཐའ་དག་གི་ཚད་མ་ཉིད་དུ་འདོད་རིགས་ཏེ། བླང་བྱ་འགོག་ལམ་གཉིས་དང་དོར་བྱ་སྡུག་ཀུན་གཉིས་ཀྱིས་བསྡུས་པ་རྣམས་ཀྱི་འཇུག་ལྡོག་ཐབས་དང་བཅས་པ་མངོན་སུམ་དུ་རིག་པ་མཐར་ཕྱིན་པ་མཛད་པའི་ཕྱིར།

Consider now the Able One, the Victorious Buddha, the One Gone Beyond. It is right that all those who aspire for liberation should **agree** that He is **totally correct.** This is because He has reached the ultimate point of knowledge where He sees directly the causes for our getting trapped and for escaping: He sees everything that **we should take up** (the end of suffering, and the path to it) **and** everything we should **give up** (suffering and its source); and He sees **the method** to follow here **too.**

རྒྱ་མཚོའི་ནང་དུ་རྡོ་དང་སྲིན་བུའི་གྲངས་ཐམས་ཅད་རིག་པ་མཛད་པ་ཙམ་གྱིས་གྲོལ་བ་དོན་གཉེར་གྱི་འདོད་པ་རྫོགས་པ་མ་ཡིན་ནོ།། ཐག་རིང་པོ་མཐོང་ངམ་མ་མཐོང་ཡང་རུང་། སྟོན་པ་བཅོམ་ལྡན་འདས་ནི་གྲོལ་བ་དོན་གཉེར་ལ་སྟོན་པ་རིགས་ཏེ། གྲོལ་བ་དོན་གཉེར་གྱི་འདོད་པའི་དོན་ཉིད་མཐོང་བ་ཡིན་པས་སོ།།

It's not though that **knowing every** kind of **thing there is,** all the rocks and tiny creatures at the bottom of the ocean, is all it takes to fulfill the wishes of those who seek liberation.

It doesn't matter **whether or not He can see to some so very great distance;** either way, the Teacher, the Transcendent Buddha, is the right one to take as a teacher, for **He is a person who has seen that one goal that** those who seek for freedom **wish.**

ཐག་རིང་པོ་མཐོང་བ་ཙམ་གྱིས་ཚད་མའི་སྐྱེས་བུར་རིགས་ན། བྱ་རྒོད་ཡིན་ཀྱང་ཐག་རིང་པོ་མཐོང་བས། གྲོལ་བ་དོན་གཉེར་གྱི་གང་ཟག་ལ་ཚུར་ཤོག །བྱ་རྒོད་སོགས་ཁྱོད་ཀྱི་སྟོན་པར་བསྟེན་པར་གྱིས་ཤིག་ཅེས་གདམས་རིགས་པར་འགྱུར་རོ།།

If what it takes to qualify as a person who is totally correct **is** nothing more than **how far one can see,** then it would be proper to give the following advice to people who are wishing to reach liberation:

> **Come then over here.** It's true that a vulture is nothing but a bird, but he does see to a very great distance; and so you should **take vultures** or other such beings **as your Teacher.**

འཇིག་རྟེན་ན་ཐམས་ཅད་བཟོ་ཤེས་པ་ལ་ཀུན་མཁྱེན་དུ་གྲགས་པ་ལྟར་གྲོལ་བ་དོན་གཉེར་ལ་བླང་དོར་གྱི་གནས་མ་ལུས་པ་མཁྱེན་པ་ཞིག་ལ་ཀུན་མཁྱེན་དུ་ངེས་གཟུང་བའོ།།

In everyday life, people talk about how it is some being that was able to make the world who is the omniscient one. This verse though serves to identify the real nature of an omniscient being, which is one who understands in totality all the details of what one should take up, and what you should give up.

ཚེ་འདིར་མ་ཆགས་པར་ཕྱི་མ་ཕན་ཆད་དོན་དུ་གཉེར་བ་ཞིག་ཡིན་ན་

Here is some advice for those of you who have no attachment to this present life, and who aspire to goals of the next life, and beyond.

བཤེས་གཉེན་མཚན་ཉིད་དང་ལྡན་པ་ཞིག་ལ་བསམ་སྦྱོར་གཉིས་ཀྱི་སྒོ་ནས་ཚུལ་བཞིན་དུ་བསྟེན་དགོས་པ་ནི་གང་ལས་ཀྱང་གལ་ཆེ་བ་ཡིན་ཞིང་། དེ་ལྟ་བུའི་བཤེས་གཉེན་ཚོལ་བའི་ཚུལ་ཡང་རང་གི་འདོད་པའི་དོན་དེ་ཇི་ལྟ་བ་བཞིན་སྟོན་ནུས་མི་ནུས་བརྟག་དགོས་པས་བརྟག་ཚུལ་ཡང་རིགས་པའི་དབང་ཕྱུག་གིས་གསུངས་པ་དེ་ཤིན་ཏུ་འཐད་པའོ།

The one thing which is important, beyond all else, is to follow properly, in your mind and in your deeds, a spiritual Guide who possesses the necessary qualifications. And the way to find the Guide is to look for one who can teach you, in exactly the right way, how to reach the goal that you desire. This key—that is, what you really need to look for—is described with absolute perfection by the Lord of Reasoning in the verse above.

The Asian Classics Institute
Course IV: The Proof of Future Lives

Reading 6A: The Four Reasonings of the Forward Order

།།མཁན་ཟུར་རིན་པོ་ཆེ་སེར་སྨད་དགེ་བཤེས་བློ་བཟང་མཐར་ཕྱིན་མཆོག་གིས་
བསྒྲིགས་པའི་ལུགས་འབྱུང་རིགས་པ་བཞིའི་སྐོར།།

**An Essay on the "Four Reasonings of the Forward Order"
written by that Supreme Being, Sermey Geshe Lobsang Tharchin,
Former Abbot of Sera Mey Tibetan Monastery**

༄༅། །ཚད་མ་མདོ་ལས། ཚད་མར་གྱུར་པ་འགྲོ་ལ་ཕན་བཞེད་པ་ཞེས་སོགས་ཀྱི་སྐབས་སུ། སྟོན་པ་ཚད་མར་སྒྲུབ་པ་ལ། ལུགས་འབྱུང་གི་སྒོ་ནས་སྟོན་པ་ལམ་གང་ནས་བྱོན་ཚུལ་དང་ལུགས་ལྡོག་གི་དེ་ལྟར་བྱོན་པའི་ཤེས་བྱེད་འགོད་ཚུལ་གཉིས།

We turn now to the point in the text which treats the lines from the *"Sutra" on Correct Perception* which include "The One who turned correct, who helps all beings." Here two steps are presented towards proving that the Teacher is a person who is totally correct: using the forward order to show what path the Teacher came from; and using the reverse order, putting forth evidence that He could have come this way.

དང་པོ་ནི་འོ་སྐོལ་གྱི་སྟོན་པ་ཆོས་ཅན། ཚད་མར་གྱུར་པ་ཡིན་ཏེ། བདེན་བཞི་བསྟན་པའི་སྒོ་ནས་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་སྡུག་བསྔལ་ལས་སྐྱོབས་པའི་སྐྱོབ་པ་བླ་ན་མེད་པ་མངའ་བའི་ཕྱིར།

Here is the first.

[First: the "Reasoning of the Protector," which proves turning totally correct:]

Consider our Teacher.

He is someone who turned correct,

Because He possesses the quality of being an unsurpassed Protector, who by teaching the four noble truths protects each and every living being from suffering.

དེ་ཆོས་ཅན། སྐྱོབ་པ་བླ་ན་མེད་པ་མངའ་དེ། ཉེ་མ་ཟད་པར་སྤངས་པའི་ཕྱིར།

[Second: the "Reasoning of Eliminating Undesirable Qualities—the One who Went to Bliss," which proves being the Protector:]

Consider the same One.

It is true that He possesses the quality of being an unsurpassed Protector;

Because he has eliminated undesirable qualities, totally.

དེ་ཆོས་ཅན། སྔ་བཞིན་ཉེ་མ་ཟད་པར་སྤངས་ཏེ། སློབ་ལམ་དུ་བདག་མེད་སོགས་སྒོམ་པའི་རྩོམ་པ་ཀུན་གཞན་དོན་དུ་སྦྱོར་ཞིང་གོམས་པར་མཛད་ལ་དེ་ཉིད་མཐར་ཕྱིན་པའི་ཕྱིར།

[Third: the "Reasoning of the Teacher," which proves having gone to bliss:]

Consider the same One.

It is true that He has previously eliminated all undesirable qualities;

Because during His time on the paths of learning He has for the sake of others acted in every way to practice continually on the subjects of selflessness and so on, and because He has reached the final perfection of this same practice.

དེ་ཆོས་ཅན། དེ་ལྟར་གཞན་དོན་དུ་གོམས་པའི་རྒྱུ་མཚན་ཡོད་དེ། ཐུགས་རྗེ་ནི་མཐར་ཕྱིན་པའི་ཕྱིར།

[Fourth: the "Reasoning of Great Compassion," which proves being the Teacher:]

Consider the same One.

There is a reason why He has practiced this way for the sake of others;

Because He has reached the final perfection of compassion.

དེ་ཆོས་ཅན། རྟག་པ་རང་བྱུང་གི་ཚད་མའི་སྐྱེས་བུ་མ་ཡིན་ཏེ། ཁྱོད་ཀྱིས་སྔར་སྙིང་རྗེའི་སྟོབས་ཀྱིས་སྐྱེ་བ་རྣམ་པ་དུ་མ་བླངས་པའི་སྒོ་ནས་འཁོར་འདས་ཀྱི་ཐབས་མང་པོ་ཡུན་རིང་དུ་གོམས་པ་ལས་དེ་ལྟར་གྱུར་པའི་ཕྱིར།

[In summary,]

Consider this same One.

He is not a person who is totally correct and who is also unchanging, who just came that way from the beginning;

Because He has turned this way by practicing, for a long period of time, a great many methods that were both a part of the cycle of life and also beyond it; and He did so over the course of many different kinds of lives He has taken—driven all the while by His compassion.

The Asian Classics Institute
Course IV: The Proof of Future Lives

Reading 6B: Explanation of the Perfected Thought

གཉིས་པ་ལྷག་མ་བཞི་བཤད་པའི་སྒོ་ནས་ཚད་མའི་སྐྱེས་བུའི་མཚན་ཉིད་དང་དེར་བགྲོད་པའི་ལམ་ངོས་གཟུང་བ་ལ།

Here secondly is how we identify the definition of a person who is totally correct, and then the path for reaching this state, all by explaining the remaining four parts of the quotation.

ཁྱད་པར་གྱི་ཆོས་བཞི་བསྒྲུབ་པ་དང་། དེ་ལས་ཚད་མར་གྲུབ་པའོ། །དང་པོ་ལ། བསམ་པ་ཕུན་ཚོགས་ངོས་གཟུང་བ་དང་། དེ་ལས་སྦྱོར་བ་ཕུན་ཚོགས་སྐྱེ་ཚུལ་དང་། དེ་གཉིས་ལས་འབྲས་བུ་ཕུན་ཚོགས་གྲུབ་ཚུལ་ལོ།

We will proceed in two steps: proving the four exceptional qualities, and then showing how turning correct comes from them. The first of these two itself has three parts, which are (1) identifying the perfected thought, (2) explaining how the perfected action comes from it, and (3) showing how the perfected result comes from these two.

།དང་པོ་ལ། བསམ་པ་ཕུན་ཚོགས་དང་པོའི་སྒྲུབ་བྱེད་དུ་བསྟན་པ་དང་། དེ་མ་གྲུབ་པ་སྤང་བའོ། །དང་པོ་ནི།

The first here also has two steps, which are showing that the perfected thought is the first thing which helps bring about a person who is totally correct, and then disproving arguments that it does not exist. Here now is the first.

རྩ་བར། སྒྲུབ་བྱེད་ཐུགས་རྗེས་གོམས་ལས་དེ་ཞེས་པ་དེས་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་དེ་ཚད་མའི་སྐྱེས་བུ་སྒྲུབ་པར་བྱེད་པ་ལ། དང་པོར་སྔོན་དུ་སོང་སྟེ། འགྲོ་བ་མཐའ་དག་སྡུག་བསྔལ་ལས་གྲོལ་བར་འདོད་པའི་སྙིང་རྗེ་བསྐྱེད་ནས། དེ་ནས་སྡུག་བསྔལ་ལས་གྲོལ་བའི་ཐབས་གོམས་པར་བྱས་པས་སྟོན་པར་འགྱུར་དགོས་པའི་ཕྱིར།

The root text of Master Dharmakirti says—

> **It comes from practicing perfectly**
> **what helps bring Him about: holy compassion.**

As for the things that **help bring about** a person who is totally correct, holy great compassion comes first: that is, before. This is because you must become the Teacher first by giving birth within yourself to the **compassion** which wants to liberate every living being from suffering, and then by **practicing perfectly** the method for liberating them from suffering.

དེ་འདྲ་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོའང་རང་གི་རིགས་འདྲ་སྔ་མ་གོམས་པ་ལས་གྲུབ་པའི་ཕྱིར། སྐབས་འདིར་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་དང་སྙིང་རྗེ་ཆེན་པོ་གཅིག་ཏུ་བཤད།

This kind of holy great compassion, moreover, comes about through constant practice of earlier and similar forms. The two phrases terms "holy great compassion" and "great compassion" are explained as being the same in this particular instance.

དབུ་མ་འཇུག་པར་རང་འགྲེལ་ལས། བསོད་ནམས་དང་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ཚོགས་དང་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་དང་། རྣམ་པ་ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པ་ལ་སོགས་པ་མེད་པས་ཡང་དག་པར་རྫོགས་པའི་སངས་རྒྱས་ལས་དམན་པའི་ཕྱིར་ན་འབྲིང་ངོ་ཞེས་པའི་ལུང་འདི་དྲངས་ནས་རང་རེའི་དབུ་མ་མཐའ་དཔྱོད་ལས་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྒྱུད་ལའང་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་མེད་པར་བཞེད།

The autocommentary to *Entering the Middle Way* says:

> They do not possess the great masses of merit and of wisdom, nor holy great compassion, nor omniscience or the like. Therefore they are less than totally enlightened Buddhas, and so are said to be "medium."

The *Analysis of the Middle Way* from our monastery quotes this passage and says that therefore not even bodhisattvas have holy great compassion in their mind streams.

མཛོད་གནས་བདུན་པའི་སྐབས་སྙིང་རྗེ་ཆེན་པོ་དང་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་གཉིས་ལ་ཁྱད་པར་མི་འདྲ་བ་བརྒྱད་བཞག་པ་དང་། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་སངས་འཕགས་ཁོ་ནའི་རྒྱུད་ལ་ཡོད་པར་གསུངས་ཏེ། མཛོད་རྩ་བ་ལས། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཀུན་རྫོབ་བློ། །ཚོགས་དང་རྣམ་པ་སྤྱོད་ཡུལ་དང་། །མཉམ་པའི་ཕྱིར་དང་ཆེས་ཆེའི་ཕྱིར། །ཐ་དད་བྱ་བ་རྣམ་པ་བརྒྱད་ཅེས་གསུངས་པའི་ཕྱིར།

In the seventh chapter of the *Treasure House of Knowledge (the Abhidharmakosha),* eight distinctions between great compassion and holy great compassion are set forth. This text states that holy great compassion is found only in the mental stream of a realized being who is a Buddha. As the root text of the *Treasure* says,

> The Buddha's great compassion, deceptive mind.
> Because of collection, aspect, activity object,
> Evenness, for greatness in the extreme.
> Distinctions between them of eight different types.

དེ་དག་ལ་བལྟས་ན། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་དང་སྙིང་རྗེ་ཆེན་པོ་གཉིས་ཁྱད་པར་ཤིན་ཏུ་ཆེ་ཞིང་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཐེག་པ་ཆེན་པོའི་ལམ་གྱི་ཐོག་མར་བསྒོམ་པའི་ལམ་མ་ཡིན་ནོ།

According to all this then, the difference between holy great compassion and great compassion is vast, and holy great compassion is no path which is practiced at the outset of the path of the greater way.

དེ་བཞིན་དུ། གདན་ས་རྣམས་ཀྱི་ཡིག་ཆ་ཕལ་ཆེ་བར་ཐེག་དམན་གྱི་རྒྱུད་ལ་སྙིང་རྗེ་ཆེན་པོ་མེད་པར་གསུངས་ཀྱང་། རང་རེའི་ཡིག་ཆར། ཉན་ཐོས་དགྲ་བཅོམ་པའི་རྒྱུད་

ལ་སྙིང་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡོད་པ། རྒྱུད་བླ་མའི་དར་ཊཱིཀ་དྲངས་ནས་བསྒྲུབས།

In this same vein, the majority of the textbooks of the great monasteries state that there is no great compassion in the mind stream of a practitioner of the lesser way. Our own textbooks though establish that enemy destroyers of the Listener type do possess great compassion in their mind-streams; they do so by using a quotation from the *Dar* commentary to the *Higher Line.*

དེ་ཡང་། སེམས་ཅན་སྡུག་བསྔལ་ལས་སྐྱོབ་འདོད་ཀྱི་སྙིང་རྗེ་མེད་ཀྱང་། སྡུག་བསྔལ་ལས་འབྲལ་འདོད་ཀྱི་སྙིང་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡོད་པ་གསུངས།

They state moreover that, although these enemy destroyers lack the kind of compassion where they wish to protect living beings from suffering, they do have the kind where they wish to see them free of suffering.

རྣམ་བཤད་ཐར་ལམ་གསལ་བྱེད་ལས། སྙིང་རྗེ་ཆེན་པོ་དེ་ཉིད་ཐེག་པ་ཆེན་པོའི་ལམ་སྒོམ་པའི་ཐོག་མའི་སྒྲུབ་བྱེད་ཡིན་པ་དང་། ཞེས་དང་།

The text called *The Explication which is a Light on the Path to Freedom* says that "This great compassion is the one thing that allows one to reach the start of the practice of the path of the greater way."

ཊཱིཀ་ཆེན་རིགས་པའི་རྒྱ་མཚོ་ལས་ཀྱང་། གང་ཞིག་འགྲོ་བ་མཐའ་དག་སྡུག་བསྔལ་ལས་བསྒྲལ་བར་འདོད་པའི་སྙིང་རྗེ་ཆེན་པོ་དེ་ཉིད་རྒྱུད་ལ་སྐྱེས་པ་དེ་ནས་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་ཞེས་བྱ་བའི་སྒྲས་བསྙད་པར་བྱ་བ་ཡིན་གྱི་ཞེས་དང་།

The *Great Commentary*, the *Ocean of Reasoning,* also says:

> Any person who is able to develop in the stream of his mind this one thing, the great compassion that wishes to free each and every living creature from suffering, has thereby become someone whom we can speak of with the name "bodhisattva."

སྙིང་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ལུགས་འབྱུང་གི་སྐབས་སུ་ཐེག་ཆེན་ཐུན་མོང་མ་ཡིན་པའི་ལམ་གྱི་

ཐོག་མར་བཤད་པ་ཡིན་ནོ།

It states as well that:

> This one thing, great compassion, is explained in the section on the forward order as being the beginning of the path for the unique path of the greater way.

།ཞེས་གསུངས། ཡང་དེ་ཉིད་ལས། འགྲོ་བ་མཐའ་དག་སྡུག་བསྔལ་ལས་བསྒྲལ་བར་འདོད་པའི་རྣམ་པ་ཅན་གྱི་བློ་བཅོས་མ་མ་ཡིན་པ་སྙིང་ཐག་པ་ནས་རྒྱུད་ལ་སྐྱེ་བར་འགྱུར་ལ། བློ་དེ་ཉིད་ལ་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོའམ་སྙིང་རྗེ་ཆེན་པོ་ཞེས་བྱའོ། །དེ་ཉིད་རྒྱུད་ལ་སྐྱེས་པ་ཙམ་ནས་ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ཞེས་བྱ་ཞིང་། བློ་འདི་ནི། ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པ་ཐོབ་པའི་རྒྱུར་གྱུར་པའི་ཐུན་མོང་མ་ཡིན་པའི་ལམ་གྱི་ཐོག་མ་ཡིན་ལ་ཞེས་གསུངས་པས།

In addition, this same work states:

> A certain attitude grows up in the bottom of one's heart; a totally genuine state of mind where you wish to free every living being from suffering. This very state of mind is what we call "holy great compassion," or "great compassion."
>
> As soon as this one thing has grown in your heart, then we speak of you with the words "greater way." This state of mind is moreover the starting point of the unique path, and a special cause for achieving omniscience.

སྙིང་རྗེ་ཆེན་པོ་ཐེག་པ་ཆེན་པོའི་ལམ་གྱི་ཐོག་མ་ཡིན་པ་དང་། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་དང་སྙིང་རྗེ་ཆེན་པོ་གཉིས་མིང་གི་རྣམ་གྲངས་སུ་བཤད་དོ།

Great compassion therefore is explained as being the starting point for the path of the greater way; and holy great compassion and great compassion are said to be two different words for the same thing.

།ལམ་རིམ་ཆེན་པོར། བློ་གྲོས་རྒྱ་མཚོས་ཞུས་པའི་མདོ་དྲངས་པ་ལས། ཁྱིམ་བདག་གཅིག་ལ་བུ་ཤིན་ཏུ་སྡུག་པ་ཞིག་ཡོད་པ་མི་གཙང་བའི་དོང་དུ་ལྷུང་བས། དེའི་མ་དང་གཉེན་རྣམས་ཀྱིས་བུ་དེ་དོང་ལས་འདོན་པར་འདོད་པའི་སྙིང་རྗེ་དང་འདྲ་བ་ཉན་རང་ལའང་ཡོད་ལ། དེའི་ཕ་དེས་བུ་ལ་བརྩེ་བའི་སྙིང་རྗེ་དང་འདྲ་བ་ནི་བྱང་སེམས་ཁོ་ན་ལ་ཡོད་པར་གསུངས།

In the *Greater Steps of the Path,* the *Sutra Requested by Ocean of Understanding* is first quoted. Then Lord Tsongkapa goes on to describe the example of a family person with an especially beloved son who suddenly falls into a great pit of filth. Even practitioners of the Listener and Self-Made Buddha types possess a kind of compassion which is similar to the one that the boy's mother and different relations feel, where they wish to pull him out of the pit. Only a bodhisattva though, he says, possesses the kind of compassion which is like the concern felt by the boy's father.

དེ་ལ་ལྟ་ན། རང་རེའི་ཡིག་ཆ་ལས་གསུངས་པ་དེ་འཐད་པར་སྣང་སྟེ། མ་ཡིས་བུ་ལ་བརྩེ་བ་ལྟ་བུའི་སྙིང་རྗེ་ཉན་རང་ལའང་ཡོད་པའི་ཕྱིར་དང་། དེ་ཙམ་གྱིས་སྙིང་རྗེ་ཆེན་པོའི་མཚན་ཉིད་རྫོགས་པའི་ཕྱིར།

Judging from this description, our own monastery's textbooks appear to be correct on this point. This is because compassion which is like the mother's love for his son is had by Listeners and Self-Made Buddhas as well, and that in itself satisfies entirely the definition of great compassion.

འོན་ཀྱང་། སྙིང་རྗེའི་སྔོན་དུ་གཅེས་ཤིང་ཕངས་པའི་ཡིད་དུ་འོང་བའི་བྱམས་པ་དང་། དྲིན་གཟོ་དྲིན་དྲན། མར་ཤེས་སོགས་འགྲོ་དགོས་པས།

We should note though that prior to developing compassion one must go through the steps of "beautiful" love, which cherishes and values its object; as well as wanting to repay kindness, recalling kindness, realizing that they have been your mother, and so on.

ཉན་རང་ལ་དེ་དག་སྒོམ་པ་ཡོད་མེད་དཔྱད་དགོས།

Whether or not Listeners and Self-Made Buddhas meditate on these various steps is something we would have to investigate.

གཉིས་པ་དེ་མ་གྲུབ་པ་སྦྱང་བ་ལ་རྩོད་པ་དང་། དེ་དགག་པ་གཉིས།

Here secondly is the part where we disprove arguments that the perfected thought even exists. First we will present the arguments themselves, and then show how we disprove them.

དང་པོ་ནི། རྩ་བར། བློ་ནི་ལུས་ལ་བརྟེན་པའི་ཕྱིར། གོམས་པས་གྲུབ་པ་མེད་ཅེ་ན་ཞེས་ཚིག་གཉིས་ཏེ།

The first of these two is indicated in two lines of the root text:

> **Suppose you say that,**
> **because of the fact that the mind**
>
> **Is something that relies on the body,**
> **there is no achieving by practice.**

རྒྱང་ཕན་པ་ན་རེ། སྙིང་རྗེ་སྐྱེ་བ་དུ་མར་གོམས་ནས་ཚད་མའི་སྐྱེས་བུ་འབྱུངས་པ་ཡིན་ཞེས་པ་མི་འཐད་དེ། སྐྱེ་བ་སྔ་ཕྱི་མེད་ཅིང་ཡིད་བློ་རྟོག་པ་ནི་ལུས་ལ་བརྟེན་པའི་ཕྱིར།

Those of the Charvaka School say:

> Your statement that a person practices compassion over the length of many lifetimes, and then turns into a person who is totally correct, is wrong. This is because there are no past or future lives, and awareness in the mind is something that relies on the body.

དེ་ཡང་། ཆང་དང་སྨྱོས་པའི་ནུས་པ་ལྟར། ཡིད་བློ་ལུས་ཀྱི་ཡོན་ཏན་དང་། རྟེག་པ་

དང་དེའི་རི་མོ་ལྟར་ལུས་ཀྱི་རང་བཞིན་དང་། སྒྲོན་མེ་དང་དེའི་འོད་ལྟར་ལུས་ཀྱི་འབྲས་བུའི་ཚུལ་གྱིས་བརྟེན་ནས་ལུས་ཞིག་པ་ན་ཡིད་བློ་རྟོག་པའང་ཞིག་པར་འགྱུར་རོ་ཞེས་བཤད་དོ།

They say that there are three ways in which the mind relies on the body. First of all they say the mind is a quality of the body, similar to alcohol and the ability to make someone drunk. Secondly mind is part of the nature of the body, as with a wall and a design on the wall. Lastly the mind is a result of the body, in the way of a lamp and its light.

And they say that, because the mind relies on the body, the awareness in the mind dies when the body dies.

།ཊིཀ་ཆེན་ལས། དཔེ་དང་གཉིས་ལྡོག་ནས་བཤད། ཚད་མ་རྒྱན་ལས། བློ་ནི་ལུས་ཀྱི་བདག་ཉིད་དང་། །ལུས་འབྲས་ལུས་ཀྱི་ཡོན་ཏན་དང་། །དེ་ལྟར་ལུགས་གསུམ་ལ་བརྟེན་ནས། གོམས་པ་གྲུབ་པ་མེད་པར་འདོད། །ཅེས་སོ།

The *Great Commentary* states that "It is explained through similes, and the way one thing stops when another does [?]." The *Jewel of Valid Perception* says,

> They believe there is no achieving through practice,
> Due to the fact of three different ways:
> The mind is an integral part of the body,
> A result of the body, and one of its qualities.

The Asian Classics Institute
Course IV: The Proof of Future Lives

Reading Seven: The Proof by the Elimination of Other Possibilities

༄༅། །ཐར་འདོད་རྣམས་ལ་སྙིང་ལྟར་གཅེས་པའི་ཉེར་མཁོ་འགའ་ཞིག་ལས། །

[From *A Number of Necessities, which Those Who Seek for Freedom should Cherish like the Heart in their Breast:*]

མཁས་གྲུབ་ཀྱི་ཚད་མ་སྡེ་བདུན་ཡིད་ཀྱི་མུན་སེལ་ལས།

The following excerpt is taken from *Clearing Away Darkness of the Mind about the Seven Books of Valid Perception,* a text composed by Kedrup Je.

སྐྱེས་བུ་སྐྱེས་མ་ཐག་གི་རིག་པ་དེ་ལ་རྒྱུ་མེད་ན། རེས་འགའ་ཡིན་པས་གནོད་ལ།

Suppose you say that the mind of a person who was just born has no cause. You are disproven by the fact that this mind is variable.

རྒྱུ་ཡོད་ན། རྟག་པའམ་མི་རྟག་པ་གང་ཡིན། རྟག་དངོས་ཡིན་ན་ཡུལ་དང་དུས་གང་ལ་ཡང་མ་ཁྱབ་པ་མི་སྲིད་པས། འབྲས་བུ་དང་རྗེས་སུ་འགྲོ་ལྡོག་ངེས་པ་མི་སྲིད་དོ།

Suppose thus that this mind does have a cause. Is this cause unchanging or changing? If it were an unchanging thing that could perform some function, then there would be no possibility that it did not apply in every place and at every time; and so there would be no possibility of its having a fixed relationship where it came and went according to its result.

ཕྱི་མ་ལྟར་ན། བེམ་རིག་གང་རུང་ལས་གཞན་པའི་དངོས་པོ་ལས་སྐྱེ་བར་མི་འཐད་

པས། གང་རུང་ལས་སྐྱེ་དགོས་ལ།

Suppose then that the latter were true, [and that the cause of this mind were changing.] It would be incorrect to say that this mind could arise from any working thing other than matter or mind, and so it must come from one or the other of these two.

བེམ་པོས་ཉེར་ལེན་བྱེད་ན། དབང་པོ་དང་བཅས་པའམ། ཕྱི་རོལ་གྱི་བེམ་པོས་ཡིན།

Suppose you say that matter provides the material cause for this mind. Is it the kind of matter which involves the powers of sense, or is it matter outside of them?

དང་པོ་ལྟར་ན། དབང་པོ་ཀུན་ཚོགས་པ་རྒྱུར་དགོས་སམ། གང་རུང་རེས་ཚོག །དང་པོ་ལྟར་ན། མིག་དབང་མ་ཚང་ན་ཡང་ཡིད་བློ་མི་སྐྱེ་བར་འགྱུར་ལ། ཕྱི་མ་ལྟར་ན། མིག་ཤེས་བཞིན་དུ་རྟོག་པས་ཀྱང་གཟུགས་གསལ་བར་འཛིན་པར་འགྱུར་ཞིང་།

Suppose you say it's the first of the two. Is this cause one where all the various sense powers must come together, or is any one or combination of them enough? If the first is the case, then mental consciousness would fail to arise if the sense power of the eye were absent. If the latter is the case, then one's thoughts would have to be able to capture visible objects with the same kind of clarity that the consciousness of the eye does.

ཕྱི་རོལ་གྱི་བེམ་པོས་ཉེར་ལེན་བྱེད་ན། ཡན་ལག་ཅན་གྱི་རྫས་ཀྱིས་སམ། རྡུལ་ཕྲན་གྱིས་བྱེད། དང་པོ་ལྟར་ན། ཡན་ལག་ཅན་གྱི་རྫས་ཆ་བཅས་ཆ་མེད་གཉིས་ལས།

Suppose you say that it's outer matter which provides the material cause. Is it matter in the sense of some substance which is a whole, or is it atoms? Suppose you say it's the first. The substance which is a whole can only be something with parts or something without parts.

ཆ་བཅས་ཀྱིས་ཉེར་ལེན་བྱེད་པ་ནི། ཆ་ཐམས་ཅད་ཚོགས་པ་རྒྱུར་དགོས་སམ། གང་རུང་རེས་ཚོག་ཅེས་པ་གོང་གི་རིགས་པའི་ཚུལ་གྱིས་ཁེགས་ལ།

Suppose you say it's a whole with parts that provides the material cause. We deny you then with the same reasoning we used before: Is this cause one where all the various parts must come together, or is any one or combination enough?

ཡན་ལག་རྣམས་ལས་རྫས་ཐ་དད་པའི་ཡན་ལག་ཅན་ཆ་མེད་ཀྱིས་ཉེར་ལེན་བྱེད་ན། གདོང་གོས་ཀྱིས་བསྒྲིབས་ན། ཡན་ལག་གཞན་རྣམས་ཀྱང་གོས་ཀྱིས་བསྒྲིབས་པ་དང་། གཞན་མ་བསྒྲིབས་ན་བསྒྲིབས་མ་བསྒྲིབས་ཆ་གཉིས་སུ་ཡོད་པར་འགྱུར་བ་དང་། བསྒྲིབས་མ་བསྒྲིབས་ཆ་གཉིས་ཡན་ལག་རྣམས་ལ་ཡོད་ཀྱི་ཡན་ལག་ཅན་ལ་མེད་ན། གདོང་གོས་ཀྱིས་བསྒྲིབས་པའི་ཚེ་ཡན་ལག་ཅན་གྱི་གདོང་གསལ་བར་མཐོང་བར་ཐལ་ལོ།

Suppose you say that it's a substance which is a whole, and which has no parts, and which exists distinct from its details, which provides the material cause for the mind. Then when you covered your face with a piece of cloth all the other details of your body would have to be covered as well. If the other details didn't get covered then there would come to be two parts: one that was covered and one that wasn't. These two parts, the covered one and the uncovered one, would be something that applied to the details but not to the whole that had the details. This being the case, you would have to be able to see clearly the face of the whole even when the face as a detail was covered with the cloth.

དེ་བཞིན་དུ་གཡོ་མི་གཡོ་དང་། ཁ་བསྒྱུར་མ་བསྒྱུར་སོགས་ལ་སྦྱར་བའི་རིགས་པ་རྣམས་ཀྱིས་གནོད་དོ།།

This position is equally disproven by reasoning that treats other distinctions, such as moving one of your limbs or not, and turning to one side or not.

རྡུལ་གྱིས་ཉེར་ལེན་བྱེད་ན། རེ་རེ་བས་ཀྱང་ལྷོས་མེད་དུ་སྐྱེ་ན། ཡིད་རྟོག་དུ་མ་ཅིག་ཅར་སྐྱེ་བར་འགྱུར་ལ། ཀུན་ཚོགས་དགོས་ན། རྡུལ་ཕྲན་གཅིག་མ་ཚང་ན་ཡང་མི་སྐྱེ་

བར་འགྱུར་རོ།།

Suppose you say that atoms provide the material cause for the mind. If it's that the mind arises through each of the atoms, acting independently of each other, then many different mental consciousnesses would have to arise at the same time. If it's that the atoms must act all together in a group, then the mind could never arise if even a single atom were absent.

མཐའ་གཞན་འགོག་པའི་རིགས་པ་དེ་དག་ལ་བརྟེན་ནས་ཤེས་པས་ཉེར་ལེན་བྱེད་པར་གྲུབ་ལ།

This reasoning, where we use the process of eliminating all other possibilities, brings us to the conclusion that the material cause for mind is mind itself.

དེ་ལ་ཡང་རང་རྒྱུད་ཀྱིས་བསྡུས་པ་དང་། གཞན་རྒྱུད་ཀྱིས་བསྡུས་པ་གཉིས་ལས། གཞན་རྒྱུད་ཕ་མ་ལྟ་བུའི་ཤེས་པས་དངོས་ཀྱི་ཉེར་ལེན་བྱེད་ན། ཕ་བཟོ་མཁས་པ་དང་བླུན་པ་སོགས་ཀྱི་བུ་ཡང་དེ་ལྟར་ཐལ་བའི་སྐྱོན་འབྱུང་བས།

The mind that acts as the cause must moreover either be one which is part of yourself or one which is part of someone else. Suppose you say that a mind which is part of someone else, of someone like your father or mother, acts as the direct material cause for this mind. The problem then arises that—where the father is a skilled artisan, or say foolish, or whatever—the son must always be this way as well.

རང་རྒྱུད་ཀྱི་རིག་པ་སྔ་མ་ཁོ་ནས་ཉེར་ལེན་བྱེད་པར་འགྱུར་ལ།

This leads us to conclude that it can only be a former mind which is part of our own stream of consciousness that provides the material cause [for our mind as it exists just after we are born.]

དེ་ལྟར་ན་རིག་པའི་ཡ་མཐའ་དང་མ་མཐའ་ཐུག་པ་མེད་པ་དང་། སྐྱེ་བ་སྔ་ཕྱི་ཡོད་པ་ལེགས་པར་གྲུབ་པ་ཡིན་ནོ།། ཞེས་

This means that the past history and future continuation of our minds are simply infinite; and that the existence of past and future lives can be clearly and correctly proven.

The Asian Classics Institute
Course IV: The Proof of Future Lives

Reading Eight and Nine: Dharmakirti's Proofs for the Existence of Other Lives

སེར་སྨད་དགེ་བཤེས་དགེ་བཤེས་དབང་ཕྱུག་གིས་བརྩམས་པའི་ཚད་མ་དགོངས་རྒྱན་ལས།

From *Jewel of the True Thought,* by Geshe Yeshe Wangchuk of Sera Mey Tibetan Buddhist Monastery:

།གཉིས་པ་དགག་པ་རྒྱས་པར་མཛད་པ་ལ། སྐྱེ་བ་སྔ་ཕྱི་ཡོད་པའི་སྒྲུབ་བྱེད་འགོད་པ་དང་། མེད་པའི་སྒྲུབ་བྱེད་དགག་པའོ།།

Here secondly is the detailed refutation [of the Charvaka system]. We begin by presenting proofs for the existence of past and future lives, and then refute attempted proofs that these lives do not exist.

དང་པོ་ལ། རྟགས་དགོད་པ་དང་། དེ་ལ་གནོད་པ་སྤང་བའོ། །དེའི་རྩ་བ་ནི། སྐྱེ་བ་ཡོངས་སུ་ལེན་པ་ན། ཞེས་པ་ནས། ཐམས་ཅད་ཚེ་ན་མཐོང་བ་ཉིད། ཅེས་པའི་བར་འཆད། མེད་པའི་སྒྲུབ་བྱེད་དགག་པ་ནི། རྩ་བར། ཐ་མའི་སེམས་ནི་སེམས་གཞན་དང་། །ཞེས་པ་ནས། །དེ་འདྲའི་སྒྲུབ་བྱེད་ལྷག་ལྡན་འདོད། ཅེས་པའི་བར་འཆད་དོ།།

As for the former of these two, we first present the proofs, and then eliminate objections to them. The root text covering the proofs for the existence of past and future lives goes from the line "When a person goes to take his birth" up to the line "Must only see them at every single time." The refutation of

attempted proofs that these lives do not exist is explained in the root text from the line "The final state of mind, to another mind" through to the line "We assert such proofs to be unsure."

དང་པོ་རྟགས་དགོད་པའི་རྩ་བ་ནི། །སྐྱེ་བ་ཡོངས་སུ་ལེན་པ་ན། །ཞེས་པ་ནས། །ཕྱིས་ཀྱང་དེ་འདྲར་འགྱུར་བ་ཡིན། །ཞེས་པའི་བར་འཆད། གཉིས་པ་གནོད་པ་སྤོང་བའི་རྩ་བ་ནི། དེ་ཡི་ཤེས་པས་ཕན་འདོགས་ཕྱིར། །ཞེས་པ་ནས། །ཐམས་ཅད་ཚེ་ན་མཐོང་བ་ཉིད། །ཅེས་པའི་བར་རོ།།

The section on presenting the proofs is explained in the root text from "When a person goes to take his birth" up to "Later too it will become the same." The root text for eliminating objections to these proofs goes from the root text line "Because of the fact that its consciousness gives assistance" up to the line "Must only see them at every single time."

རྟགས་ནི། རྩ་བར།

> །སྐྱེ་བ་ཡོངས་སུ་ལེན་པ་ན།
> །འབྱུང་རྔུབ་དབང་པོ་བློ་དག་ནི།
> །རང་གི་རིགས་ལ་ལྟོས་མེད་ཅན།
> །ལུས་ཉིད་འབའ་ཞིག་ལས་སྐྱེ་མིན།

Here then are the proofs. The root text states,

> When a person goes to take his birth,
> The in-out breath, the powers, and the mind
> Are nothing not dependent on their type,
> Nor only something born from body alone;

> །ཧ་ཅང་ཐལ་ཕྱིར་མཚམས་སྦྱོར་བར།
> །རྣམ་ལྡན་མཐོང་བ་གང་དེ་ལ།

།ཅི་ཞིག་ཡོད་འགྱུར་གང་མེད་པ།
།གང་གིས་ཕྱི་ནས་མཚམས་སྦྱོར་མེད།

It would be absurd. The thing that you can see
Has the ability to cross the line
Without another thing that need be there
Then isn't such that later doesn't cross.

།གང་དུ་དྲོད་གཤེར་ལ་སོགས་པ།
།སྐྱེ་བོ་སྐྱེ་བར་མི་འགྱུར་བའི།
།ས་སོགས་ཆ་དེ་འགའ་ཡང་མེད།
།དེ་ཕྱིར་ཐམས་ཅད་ས་བོན་བདག

There then would never be any part of earth
And such where there could never grow those beings
Who come from heat and moisture and the rest,
And so it all would be by nature seeds.

།དེ་ཕྱིར་དབང་སོགས་རང་རིགས་ལ།
།ལྟོས་པ་མེད་པར་འབྱུང་ཡིན་ན།
།ཇི་ལྟར་གཅིག་ནི་ཡོངས་འགྱུར་བཞིན།
།ཀུན་འགྱུར་ཁྱད་པར་མེད་ཕྱིར་རོ།

So if the powers and such could ever occur
Without depending each upon their type,
Then all of them should change the same as one,
For there exists no difference between them.

།དབང་རྣམས་རེ་རེ་ལ་གནོད་ན།
།ཡིད་བློ་ལ་གནོད་ཡོད་མ་ཡིན།

།འདི་འགྱུར་ན་ནི་དེ་དག་ཀུང་།
།འགྱུར་བ་བདག་ཏུ་མཐོང་བ་ཡིན།

If you hurt each one of all the powers,
It isn't that the mind is also hurt.
The fact that they too change whenever it
Changes, this is something we can see.

།དེ་ཕྱིར་བློ་གནས་པ་ཡི་རྟེན།
།བློ་ཉིད་ལ་ནི་བརྟེན་པ་འགའ།

Thus the basis for the mind to stay
Is mind itself, a number which it depends.

།དབང་པོ་རྣམས་ཀྱི་རྒྱུ་ཡིན་པས།
།དེ་ཕྱིར་བློ་ལས་དབང་པོ་ཡིན།

Since they are the cause for all the various powers,
These powers are something then that comes from mind.

།དེ་འདྲའི་འཕེན་བྱེད་ཡོད་གྱུར་ན།
།ཕྱིས་ཀྱང་དེ་འདྲར་འགྱུར་བ་ཡིན།།

And if the same projecting ones are there,
Later too it will become the same.

ཞེས་པས། བྱིས་པ་སྐྱེ་མ་ཐག་པའི་དབུགས་འབྱུང་རྔུབ་དང་། དབང་པོ་དྭངས་པ། བློའི་གཡེར་བག་སོགས་ཆོས་ཅན། སྐྱེ་བ་ཡོངས་སུ་ལེན་པ་ན་རང་གི་རིགས་འདྲ་སྔ་མ་ལ་བལྟོས་མེད་ཅན་མ་ཡིན་ཏེ། དབུགས་འབྱུང་རྔུབ་དང་། དབང་པོ་དྭངས་པ། བློའི་གཡེར་བག་སོགས་དང་ལྡན་པའི་ཕྱིར།

Given this text, consider now an infant who has just taken birth: consider his *breathing in and out,* the clarity of his *powers,* the feeling of anxiety in his *mind,* and so forth. *When a person goes to take his birth,* these *are nothing* such that they are *not dependent on* something of *their* own *type* which has come before, because the infant is now possessed of this in-out breath, and the clarity of his powers, anxiety in his mind, and so on.

འབྱུང་བའི་ལུས་ཉིད་འབའ་ཞིག་ལས་སྐྱེ་བ་མིན་ཏེ། རིགས་འདྲ་སྔ་མ་ལས་སྐྱེས་པའི་ཕྱིར།

Nor are these things *only something born from* the *body,* with its elements, *alone;* for they have come from something of their own type that came before them.

དེ་ལྟ་མིན་ན་ཧ་ཅང་ཐལ་ནས་འབྱུང་བ་ཀུན་སྲོག་ཆགས་སུ་ཐལ། ཡིད་བློ་འབྱུང་བ་འབའ་ཞིག་ལས་སྐྱེ་བའི་ཕྱིར།

If this were not the case *it would be absurd.* Every one of the elements then would have to be a living being, for the mind is something that comes only from the elements.

སྐྱེས་མ་ཐག་པའི་རིག་པ་རང་གི་རིགས་འདྲ་སྔ་མ་ལས་ཕྱི་མ་མཚམས་སྦྱོར་བར་ནུས་པ་དང་ལྡན་པ་མཐོང་བ་དེ་ལ། རྒྱུ་ལྷག་པོ་ཅི་ཞིག་ཀྱང་ཡོད་པར་གྱུར་པ་མི་དགོས་པ་གང་གི་ཕྱིར་ན། ཕྱི་ནས་ཀྱང་རིག་པ་ཕྱི་མར་མཚམས་སྦྱོར་བ་མེད་པ་མ་ཡིན་ནོ།།

There is a *thing that you can see has the ability to cross the line* into a new life *without another* single *thing,* without any extra cause, *that need be there.* This thing *then isn't such that later* it *doesn't cross* into another life.

གང་དུ་དྲོད་གཤེར་ལས་སྐྱེས་པ་ལ་སོགས་པ་སྐྱེ་བོ་སྐྱེ་བར་མི་འགྱུར་བའི་ས་སོགས་འབྱུང་བའི་ཆ་དེ་འགའ་ཡང་མེད་པ་དེའི་ཕྱིར། འབྱུང་བ་ཐམས་ཅད་སྲོག་ཆགས་ཀྱི་ས་བོན་གྱི་བདག་ཉིད་ཅན་དུ་འགྱུར་རོ། །དེ་ལྟར་ན་ཧ་ཅང་ཐལ་བའོ།།

Then too *there would never be any part of earth and "such"* (meaning any one of the other elements) *where there could never grow those beings who come from heat*

and moisture and the rest, and so "it all" (that is, every case of the elements) *would be by nature seeds.* And that would be absurd.

དབང་པོ་དང་བློ་ལ་སོགས་པ་རྣམས་རང་གི་རིགས་འདྲ་སྔ་མ་ལ་བལྟོས་པ་མེད་པར་འབྱུང་བ་ཙམ་ལས་སྐྱེས་པ་དེའི་ཕྱིར། འབྱུང་བ་གཅིག་སྲོག་ཆགས་སུ་འགྱུར་བ་བཞིན་དུ་འབྱུང་བ་ཀུན་སྲོག་ཆགས་སུ་འགྱུར་དགོས་སོ།།

So if the powers and the mind *and such could ever occur* just from the elements, *without depending each upon* something of *their* own *type* which came before them, *then all of them* (the elements) *should change* into a living being, in *the same* way *as one* of them had changed into a living being—[*for there exists no difference between them.*]

དབང་པོ་རྣམས་རེ་རེ་ལ་གནོད་པ་ཡོད་ནའང་ཡིད་བློ་རྟོག་པ་ལ་གནོད་པ་ཡོད་པས་མ་ཁྱབ་ལ། ཡིད་བློ་རྟོག་པ་ལ་མྱ་ངན་སོགས་ཀྱིས་གནོད་ནས་འགྱུར་ན་དབང་པོ་དེ་དག་ཀྱང་འགྱུར་བ་དག་ཏུ་མཐོང་བ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། ཡིད་བློ་རྟོག་པ་དེའི་རྟེན་ཁྱད་པར་ཅན་གང་ཞིག་ན། རང་གི་རིགས་མཐུན་བློ་སྔ་མ་ཉིད་ལ་བརྟེན་པའི་སྔོན་གྱི་སེམས་པའི་ལས་འགའ་ཞིག་ད་ལྟར་ཡིད་བློ་གནས་པའི་རྟེན་ཡིན་པ་དེའི་ཕྱིར། ཡིད་བློ་རྟོག་པ་རྟེན་མེད་པ་མ་ཡིན་ནོ།

Even *if you hurt each one of all the powers, it isn't* always the case *that the mind is also hurt.* But suppose *it,* the mind, *changes* because it is hurt by feelings of grief or the like. *It is something we can see* then that *they*—the powers—*change too.* Therefore the mind is a very special basis for these powers; and it is something which *depends* on the *mind itself,* meaning former instances of its same type. Moreover, *a number* of cases of mental action, or karma, from one's past life are now *the basis for the mind to stay.* For these reasons then the mind is not something which has no basis of its own.

ཡིད་བློ་ལས་དབང་པོ་རྣམས་འབྱུང་བ་ཡིན་ཏེ། ཡིད་བློ་སྔ་མ་འགའ་ཞིག་དབང་པོ་རྣམས་ཀྱི་འཕེན་བྱེད་ཀྱི་རྒྱུ་ཡིན་པ་དེའི་ཕྱིར། ཕྱིས་འཆི་ཁའི་སེམས་སོགས་ཀྱང་སྔ་

མ་དང་འདྲ་བར་རིགས་འདྲ་ཕྱི་མ་མཚམས་སྦྱོར་བ་འགྱུར་བ་ཡིན་ཏེ། རིགས་འདྲ་དེ་འདྲའི་འཕེན་བྱེད་ཀྱི་རྒྱུ་ཡོད་པར་གྱུར་པའི་ཕྱིར།

These powers are something then that comes from mind, since they—a number of previous instances of mind—*are the cause* that projects the future occurrence *of all the various powers.* And *later* on, things like the mind at the moment of death *too* will *become the same* as these previous cases, crossing the line into later states of a similar type. This is because *the same* (meaning the same type of) *projecting ones* (that is, causes) *are there.*

རྩ་འགྲེལ་དེ་དག་ནི། སྐྱེ་བ་སྔ་ཕྱི་ཡོད་པར་སྒྲུབ་པའི་རིགས་པ་བསྟན་པ་སྟེ། བྱིས་པ་སྐྱེས་མ་ཐག་པའི་དབུགས་འབྱུང་རྔུབ་སོགས་རང་གི་རིགས་འདྲ་སྔ་མ་ལས་བྱུང་བ་སྒྲུབ་ནས་རིགས་འདྲ་སྔ་མ་དེ་སྐྱེ་བ་སྔ་མའི་དབུགས་འབྱུང་རྔུབ་སོགས་ཡིན་པར་ཤེས།

The root text and its commentary just given present different reasonings to prove the existence of past and future lives. This is because when you prove that the passing in and out of breath with an infant who has just been born (or any of the other examples) comes from something of the same type which occurred previously, one can understand that the "same type" refers to the inhaling and exhaling of the past life, and so on.

ད་ལྟའི་སྐྱེས་མ་ཐག་པའི་དབང་སོགས་རྣམས་འབྱུང་བ་འབའ་ཞིག་ལས་བྱུང་ན། ཆུ་གཅིག་གི་ནང་དུ་འབུ་མགོ་དམར་ལུས་སེར་བ་ཞིག་བྱུང་བ་དང་། ཡང་མགོ་སེར་ལ་ལུས་དམར་བ་ཞིག་བྱུང་བ་དང་། སྲོག་ཆགས་འགའ་ཞིག་ཆུང་ལ་འགའ་ཞིག་ཆེ་བ་དང་།

Suppose you say that the powers and so forth of someone who has just now taken birth could occur only from the various elements. We can see that in one glass of water there grows one bug with a red head and a yellow body, and then another with a yellow head and a red body. Some creatures come out smaller, and others come out larger.

མི་ལའང་འགའ་ཞིག་ལུས་ཆེ་ལ་འགའ་ཞིག་ཆུང་བ་དང་། རེས་འགའ་བློ་གྲོས་རྣོ་ལ་

རིས་འགའ་བརྟུལ་པ་སོགས་དང་།   ཡང་ཕྲུ་གུ་འགའ་ཞིག་ཤེས་རབ་དང་བརྩེ་བ་སོགས་ཆེ་ལ་འགའ་ཞིག་ཆགས་སོགས་ཉོན་མོངས་ཤས་ཆེ་བ་ཡོད་པ་སོགས་མི་འཐད་པར་འགྱུར་ཏེ། རང་གི་རིགས་འདྲ་སྔ་མ་ལ་བལྟོས་མི་དགོས་པར་འབྱུང་བ་ཙམ་ལས་སྐྱེ་བའི་ཕྱིར།

Among humans as well some come with larger bodies, and then some with smaller ones. Certain people come with a very sharp intellect, and others with one which is dull. Some children display a great amount of understanding and love and the like, while others show a tendency towards attachment and other bad thoughts. According to you, these and similar cases should be impossible, because beings take birth only through the elements, without having to depend on any earlier instance of a similar type.

ཡང་སྲོག་ཆགས་རྣམས་འབྱུང་བ་འབའ་ཞིག་ལས་སྐྱེས་ན། འབྱུང་བ་གཅིག་སྲོག་ཆགས་སུ་འགྱུར་བ་ན། འབྱུང་བ་ཀུན་སྲོག་ཆགས་སུ་འགྱུར་བར་ཐལ། འགྱུར་མི་འགྱུར་གྱི་རྒྱུ་རྐྱེན་གང་ཡང་མེད་པའི་ཕྱིར།

Suppose again that creatures were born only from the elements. Then when any one element turned into a creature, all the elements would have to turn into creatures. This is because there would be no cause or condition that would make one of the two occur, and the other not occur.

རང་ལུགས་ནི།   ཡིད་བློ་རྟོག་པ་སྔ་མ་འགའ་ཞིག་འཕེན་བྱེད་ཀྱི་རྒྱུ་བྱེད་པ་ལས་ད་ལྟར་རྣམ་སྨིན་གྱིས་བསྡུས་པའི་དབང་པོ་སོགས་བྱུང་ལ། འཆི་ཁའི་ཡིད་བློ་རྟོག་པ་འགའ་ཞིག་གིས་རྒྱུ་བྱེད་པ་ལས་ཕྱི་མའི་དབང་སོགས་ཀྱང་འབྱུང་བར་འགྱུར་བས་ཕྱི་མ་ཡོད་པར་སྒྲུབ་ནུས་སོ།།

Our own position is that a number of instances of mind in the past act as projecting causes, and from them occur our present powers and so on, which are such that they result from karma, through a time-lag. And since a number of instances of mind in the form of the mind at the moment of death will also provide a cause, for the powers and so forth that come later, we are able to

establish that future lives exist.

དེའི་ཕྱིར། དབང་པོ་ལྔ་རེ་རེ་ལ་གནོད་ན་ཡིད་བློ་འགྱུར་བས་ཁྱབ་པ་མེད་ལ། ཡིད་བློ་ལ་མྱ་ངན་དང་འབྱུང་པོ་སོགས་ཀྱིས་འགྱུར་ན་དབང་པོ་ལ་གནོད་པས་ཁྱབ་པའི་ཕྱིར། དཔེར་ན། ཡིད་ལ་འཇིགས་སྐྲག་ཤུགས་དྲག་པའི་དུས་ན། ལྕེ་དབང་གིས་རོ་ཞིམ་པོ་མི་མྱོང་བ་བཞིན་ནོ།།

For this reason, it is not always the case that the mind is affected when you hurt any one of the five sense powers. On the other hand, it is invariably the case that when the mind is affected by strong emotions of grief, or by various harmful influences, then it does hurt the physical powers. When for example the mind is affected by powerful feelings of fear, the sense power of the tongue can no longer taste something as delicious.

འོ་ན། མིག་དབང་ཉམས་པའི་སྟོབས་ཀྱིས་མིག་ཤེས་ཀྱི་ཡུལ་མི་མཐོང་བར་འགྱུར་ལ། དེས་དབང་གིས་ཡིད་ལ་མྱ་ངན་བྱུང་ནས་ཡིད་བློ་རྟོག་པ་འགྱུར་བ་མངོན་སུམ་དུ་མཐོང་བའི་ཕྱིར་ཞེ་ན།

One may present the following argument:

> What about a case where the power of the eye is damaged, and because of this the consciousness of the eye loses its ability to see its object? Isn't it common knowledge that you then undergo some feelings of distress, and that these affect the mind?

སྐྱོན་མེད་དེ། དེ་ལྟར་འགྱུར་བ་ཡོད་ཀྱང་། དབང་པོ་ཉམས་པའི་སྟོབས་ཀྱིས་ཡིད་བློ་འགྱུར་བ་མ་ཡིན་གྱི། མིག་དབང་ཉམས་པ་དེས་རྐྱེན་བྱས་ནས་ཡིད་ལ་མྱ་ངན་གཞན་ཞིག་བྱུང་མྱ་ངན་དེ་ཇེ་རྒྱས་སུ་སོང་བས་ཡིད་བློ་ཡང་འགྱུར་བ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

This though is no problem. It is true that such cases are possible, but it is not that mind is affected by the damage to the sense power. Rather, the damage to the eye power provides a general condition for a separate occurrence, the

distress. The distress itself increases to a point to where the mind as well is affected.

མིག་དབང་ཉམས་པ་ཙམ་གྱིས་ཡིད་བློ་རྟོག་པ་འགྱུར་བ་མ་ཡིན་ཏེ། བདག་ཉིད་ཆེན་པོ་འགའ་ཞིག་གིས་མིག་སྦྱིན་པ་བཏང་ཡང་ཡིད་ལ་བདེ་བ་འབྱུང་བ་ཡོད་པའི་ཕྱིར།

It is not though the case that the mind is affected solely by the damage to the sense power of the eye. This is because there are instances where certain great beings have given away their very eyes, and yet still felt emotions of great happiness within their minds.

དེ་ལྟར་ན། ཡིད་བློ་རྟོག་པ་དེ། རང་འབྲས་དབང་སོགས་ཀྱི་ལྡོག་བྱེད་ཀྱི་རྒྱུ་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིན་གྱི། དབང་པོ་ལ་སོགས་པ་རྣམས་རང་འབྲས་ཡིད་བློ་རྟོག་པ་ལྡོག་བྱེད་ཀྱི་རྒྱུ་ཁྱད་པར་ཅན་མ་ཡིན་ནོ།

As such, the mind provides a very unique cause, a *sine qua non,* for a corresponding result: the sense powers and so on. The powers and the rest though do not provide this same kind of cause for any state of mind resulting from them.

།དོན་བསྡུས་ན། སྐྱེས་མ་ཐག་པའི་རིག་པ་ཆོས་ཅན། རིག་པ་སྔ་མ་སྔོན་དུ་སོང་སྟེ། རིག་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། དཔེར་ན། ད་ལྟའི་རིག་པ་བཞིན་ཞེས་པ་སྐྱེ་བ་སྔ་མ་སྒྲུབ་པ་དང་།

To summarize, let us consider the mind of someone who has just taken birth. A previous state of mind has come before it, because it (the one at birth) is a state of mind. It is, for example, like one's current state of mind. This is the reasoning for proving the existence of former lives.

ཐ་མལ་པའི་འཆི་ཁའི་རིག་པ་ཆོས་ཅན། རིག་པ་ཕྱི་མ་མཚམས་སྦྱོར་ཏེ། ཆགས་བཅས་ཀྱི་རིག་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། དཔེར་ན། ཁ་སང་གི་རིག་པ་བཞིན་ཞེས་པ་དེ་སྐྱེ་བ་ཕྱི་མ་སྒྲུབ་པའི་རིགས་པའོ།

Consider further the mind at the moment of death, for an ordinary person. It will cross the line into a later state of mind, because it is a state of mind where attachment is present. It is, for example, like one's state of mind from the day before. This is the reasoning for proving existence of future lives.

།ཚིག་ལ་འཁྲིད་ན། རིག་པ་སྔ་མ་ཆོས་ཅན། རིག་པ་སྔ་མ་སྔོན་དུ་སོང་བར་ཐལ། རིག་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། རིག་པ་ཕྱི་མ་ཆོས་ཅན། རིག་པ་ཕྱི་མ་མཚམས་སྦྱོར་བར་ཐལ། ཆགས་བཅས་ཀྱི་རིག་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། རྟགས་ཁྱབ་ཀུན་ཁས། འདོད་མི་ནུས་ཏེ། རང་རང་དང་གཅིག་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

If one gets caught up in the wording, it might seem that we are asking you to consider a former state of mind, and arguing that a former state of mind has preceded it, since it is a state of mind. Or else it sounds like we are saying one should consider a later state of mind, and arguing that it will cross the line into a later state of mind, because it is state of mind where attachment is present. It would seem that we had accepted that all these reasons were true, and that all the necessities held. And it would seem as though one could never accept these arguments, for in each case elements were the same.

དེ་དག་ནི། སློབ་དཔོན་ཀ་མ་ལ་ཤི་ལས། སྐྱེ་བ་སྔ་ཕྱི་སྒྲུབ་པ་དང་འདྲ་བ་ཡིན་ཏེ། དེ་ཁོ་ན་ཉིད་བསྡུས་པའི་འགྲེལ་པ་ལས་གང་འདོད་ཆགས་དང་བཅས་པའི་སེམས་ཡིན་པ་དེ་ནི། རང་གི་ཉེ་བར་ལླང་བར་བྱ་བའི་སེམས་གཞན་སྐྱེད་པར་ནུས་པ་ཡིན་ཏེ། ཆགས་པ་དང་བཅས་པའི་སྔར་གྱི་གནས་སྐབས་ཀྱི་སེམས་བཞིན། ཐ་མལ་པ་འཆི་བའི་སེམས་ཀྱང་འདོད་ཆགས་དང་བཅས་པ་ཡིན་ནོ། །ཞེས་བྱ་བ་ནི་རང་བཞིན་གྱི་རྟགས་སོ་ཞེས་གསུངས་སོ། །

These proofs are similar to where Master Kamalashila proves past and future lives in his *Concise Commentary on Suchness,* for there he states:

> A state of mind such that desire is present in it does have the ability to give birth to yet another state of mind, the one that we take on at birth. This is

> because the state of mind at death for an ordinary person is similar to states of mind on previous occasions where desire was present: it too has desire.

The text goes on to state that these are types of reasoning where the quality asserted and the quality accepted share a nature.

གོང་གི་རྟགས་དེ་གཉིས་ཀྱི་བསྒྲུབ་བྱ་རྟོགས་པ་ན། སྐྱེ་བ་སྔ་ཕྱི་རྟོགས་དགོས་པས། སྐྱེ་བ་སྔ་མ་དང་། ཕྱི་མ་གཞི་གང་གི་སྟེང་དུ་རྟོགས་པ་སོགས་དཔྱད་དགོས།

With both the reasonings presented above, you would have to perceive past and future lives if you perceived what the reasonings are trying to prove. Therefore it will be necessary for us to examine what object we can utilize as a starting point for perceiving past and future lives.

The Asian Classics Institute
Course IV: The Proof of Future Lives

Reading Ten: Selections on How Ignorant Desire Triggers Another Life

༄། །མཁས་གྲུབ་བསྟན་པ་དར་རྒྱས་ཀྱིས་བརྩམས་པའི་རྟེན་འབྲེལ་སྤྱི་དོན་ནས།

The first selection is from the *Overview of Dependent Origination* by Kedrup Tenpa Dargye (1493-1568).

རང་ཉིད་ཀྱིས་ཀུན་ནས་བསླང་བྱར་གྱུར་པའི་ཡན་ལག་གཉིས་པ་འདུ་བྱེད་ཀྱི་ལས་གསར་དུ་ཀུན་ནས་སློང་བྱེད་ཀྱི་འཇིག་ལྟ། ཡན་ལག་བཅུ་གཉིས་ཀྱི་དང་པོ་མ་རིག་པའི་མཚན་ཉིད།

The definition of that ignorance which constitutes the first of the twelve links in the chain of dependent origination is: "That view of the perishable assemblage [view of a "me" or "mine" which has its own nature] which inspires one to commit fresh cases of the relevant second link--that of immature karma."

རང་ཉིད་ཀུན་ནས་སློང་བྱེད་ཡན་ལག་དང་པོ་མ་རིག་པས་གསར་དུ་ཀུན་ནས་བསླངས་པའི་རིགས་སུ་གནས་པའི་ཟག་བཅས་ཀྱི་སེམས་པ། གཉིས་པ་འདུ་བྱེད་ཀྱི་ལས་ཀྱི་མཚན་ཉིད།

The definition of that immature karma which constitutes the second link in the chain of dependent origination is: "That impure movement of the mind which is of the type that is inspired freshly by the relevant first link, of ignorance."

དབྱེ་ན། དེར་གྱུར་པའི་བསོད་ནམས་དང་། བསོད་ནམས་མ་ཡིན་པའི་ལས་དང་། མི་གཡོ་བའི་ལས་དང་གསུམ། བསོད་ནམས་ཀྱི་ལས་དང་། མི་གཡོ་བའི་ལས་མི་འགལ་ཏེ། བསོད་ནམས་ཆ་མཐུན་གྱི་དགེ་རྩ་དང་། རྒྱུ་སྙོམས་འཇུག་གི་བསམ་གཏན་གྱི་གཞི་མཐུན་ཡོད་པའི་ཕྱིར་རོ།།

This particular immature karma can be divided into three types: merit, non-meritorious karma, and unshifting karma. Meritorious karma and unshifting karma are not mutually exclusive, for there does exist something which can be both basic virtue which is consistent with merit and also the causal form of balanced concentration.

དེ་གསུམ་གྱི་མཚན་གཞིའི་ཁྱད་པར་ཡོད་དེ། འདོད་པའི་བདེ་འགྲོའི་རྣམ་སྨིན་གྱི་ཕུང་པོ་འཕེན་བྱེད་ཀྱི་ལས་དེ་དང་པོ་དང་། ངན་འགྲོའི་རྣམ་སྨིན་གྱི་ཕུང་པོ་འཕེན་བྱེད་ཀྱི་ལས་གཉིས་པ་དང་། ཁམས་གོང་མའི་རྣམ་སྨིན་གྱི་ཕུང་པོ་འཕེན་བྱེད་ཀྱི་ལས་དེ་གསུམ་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

There are various typical examples of these three. The first would be the karma which projects as a karmic result the parts of a person who takes birth in one of the better forms of life in the desire realm. The second would be a karma which projects as a karmic result the parts of a person who takes birth in one of the three lives of misery. The third would be a karma which projects as a karmic result the parts of a person who takes birth in one of the higher two realms.

ཚོར་བའི་རྟེན་འབྲེལ་ལ་བརྟེན་ནས་རང་ཡུལ་ལ་རང་སྟོབས་ཀྱིས་མི་འབྲལ་བར་འདོད་པའི་སེམས་བྱུང་། བརྒྱད་པ་སྲེད་པའི་རྟེན་འབྲེལ་གྱི་མཚན་ཉིད།

The definition of that craving which constitutes the eighth link in the chain of dependent origination is: "The mental function which, based on the link of feeling, desires of its own accord not to be separated from its object."

དབྱེ་ན། དེར་གྱུར་བའི་འདོད་སྲེད། འཇིགས་སྲེད། སྲིད་སྲེད་དང་གསུམ་ཡོད།

དེ་གསུམ་གྱི་མཚན་གཞི་ཡོད་དེ། ཡུལ་ཡིད་འོང་ལ་མི་འབྲལ་བར་འདོད་པའི་སྲེད་པ་དང་པོ་དང་། ཡིད་མི་འོང་ལ་འབྲལ་བར་འདོད་པའི་སྲེད་པ་གཉིས་པ་དང་། འཆི་བའི་ཚེ་བདག་ཆད་དོགས་ཀྱིས་འཇིགས་པས་ཕུང་པོ་ལ་སྲེད་པའི་སྲེད་པ་གསུམ་པ་ཡིན་ནོ།།

This particular craving can be divided into three types: desire craving, fear craving, and existence craving. Each of these three can be described in the following typical examples. The first is that craving where you desire not to be separated from an attractive object. The second is that craving where you desire to be separated from an unattractive object. The third is that craving wherein you crave the parts of your being at the time of your death, out of fear that you think you are going to stop.

སྲེད་པ་དེ་ཉིད་ཆེར་འཕེལ་བའི་འདོད་ཆགས། དགུ་པ་ལེན་པའི་རྟེན་འབྲེལ་གྱི་མཚན་ཉིད།

The definition of that grasping which constitutes the ninth link in the chain of dependent origination is: "The strong desire that represents the craving of the previous link developed to an intense degree."

དབྱེ་ན། འདོད་པ་ཉེ་བར་ལེན་པ། ལྟ་བ་ཉེ་བར་ལེན་པ། བདག་ཏུ་སྨྲ་བ་ཉེ་བར་ལེན་པ། ཚུལ་ཁྲིམས་དང་བརྟུལ་ཞུགས་མཆོག་ཏུ་འཛིན་པ་ཉེ་བར་ལེན་པ་བཞི་ཡོད།

This particular grasping may be divided into four types: grasping to the desirable, grasping to views, grasping where you profess the existence of a self-nature, and grasping where you hold mistaken forms of morality and ascetic practices to be supreme.

ཡུལ་ཡིད་འོང་ལ་ལྷག་པར་ཆགས་པའི་འདོད་ཆགས་དང་པོ་དང་། ལྟ་ངན་ལ་ལྷག་པར་ཆགས་པའི་འདོད་ཆགས་གཉིས་པ་དང་། གང་ཟག་གི་བདག་ཏུ་སྨྲ་བ་ལ་ལྷག་པར་ཆགས་པའི་འདོད་ཆགས་གསུམ་པ་དང་། བརྟུལ་ཞུགས་ངན་པ་ལ་ལྷག་པར་

ཆགས་པའི་འདོད་ཆགས་བཞི་པར་འཛོག་པའི་ཕྱིར།

The first of these is a kind of desire which is strongly attached to an attractive object. The second is a kind of desire which is strongly attached to bad views. The third is a kind of desire which is strongly attached to professing that a self-nature of a person exists. The fourth is a kind of desire which is strongly attached to bad ascetic practices.

དེ་གཉིས་ཀྱི་ཆོས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཡོད་དེ། དགེ་སོགས་གསུམ་གྱི་ནང་ནས་ལུང་མ་བསྟན་གྱིས་ཁྱབ། མཐོང་སྤངས་དང་། སྒོམ་སྤངས་གཉིས་ཀ་ཡོད། སྐྱེ་འཕགས་གཉིས་དང་། ཁམས་གསུམ་གའི་རྟེན་ལ་ཡོད་པའི་ཕྱིར།

These two links possess certain typical characteristics. Among the three categories of being virtuous and so on, they are invariably ethically neutral. There are types of each which are eliminated by the path of seeing, and types of each which are eliminated by the path of habituation; both types are possible. These links are found with both normal beings and with realized beings, and are had by beings in all three realms.

རང་ཉིད་ལ་གསོས་འདེབས་བྱེད་སྲེད་ལེན་གང་རུང་གིས་གསོས་བཏབ་པའི་ལས་ནུས་པ་མཐུ་ཆེན་དུ་སོང་བའི་ཟག་བཅས་རྣམ་སྨིན་གྱི་ངོ་བོར་གྱུར་པའི་སེམས་པ། བཅུ་པ་སྲིད་པའི་རྟེན་འབྲེལ་གྱི་མཚན་ཉིད།

The definition of that ripened karma which constitutes the tenth link of the chain of dependent origination is: "The movement of the mind which is in its essence an impure ripening where karma has become extremely potent due to its being triggered by the relevant links of craving and grasping."

****

༄།སེར་སྨད་དགེ་བཤེས་ཡེ་ཤེས་དབང་ཕྱུག་གིས་བརྩམས་པའི་རྣམ་འགྲེལ་འགྲེལ་པ་ཚད་མ་དགོངས་རྒྱན་ལས།

The second selection is from *Jewel of the True Thought,* a commentary to Master Dharmakirti's *Commentary on Valid Perception* by Geshe Yeshe Wangchuk (b. 1928) of Sera Mey Tibetan Monastery. [The verses are inserted from the original work by Master Dharmakirti (630 AD), sometimes in shorter excerpts than in Geshe Wangchuk's text, to facilitate comparison with the corresponding commentary.]

།གལ་ཏེ་འཇིག་ཚོགས་ལྟ་བྲལ་ཕྱིར།
།ལམ་དང་པོར་ནི་སྲིད་མེད་འགྱུར།
།ལྷན་ཅིག་སྐྱེས་པ་མ་སྤངས་ཕྱིར།
།སྤངས་ནའང་སྲིད་པ་ག་ལ་ཡོད།

Suppose because he's free of the perishable view
He would stop rebirth at the beginning of the path.
Because the innate one's not yet eliminated.
If it were, then how could there ever be a rebirth?

།ཞེས་པས། གལ་ཏེ་འཇིག་ཚོགས་ལ་བལྟ་བ་འཁོར་བའི་རྩ་བ་ཡིན་ན། མཐོང་ལམ་དང་པོར་སྐྱེས་མ་ཐག་ནས་ཡང་སྲིད་ཕྱི་མ་མཚམས་སྦྱོར་བ་མེད་པར་འགྱུར་བར་ཐལ། འཇིག་ཚོགས་ལ་ལྟ་བ་དང་བྲལ་བའི་ཕྱིར་ཞེས་རྩོད་དོ།།

Suppose someone makes the following argument: "Let's say that you are right, and that the view of the perishable assemblage [seeing some "me" or "mine" with a self-nature] is the very root of the cycle of rebirth. Well then, just after a person had been able to develop the **beginning** moments **of the path** of seeing, **he would** have **stopped** himself from ever crossing again the line into a new **rebirth.** Why? **Because he's free then of the perishable view."**

ལན་ནི། རྒྱུན་ཞུགས་ཆོས་ཅན། འཇིག་ལྟ་སྤངས་པའི་རྒྱུ་མཚན་གྱིས་ཡང་སྲིད་ཕྱི་མ་མི་ལེན་པ་མ་ཡིན་པར་ཐལ། འཇིག་ལྟ་ལྷན་ཅིག་སྐྱེས་པ་མ་སྤངས་པའི་ཕྱིར། འཇིག་ལྟ་ལྷན་སྐྱེས་སྤངས་ན་ཡང་སྲིད་ཕྱི་མ་སྐྱེ་བ་ག་ལ་ཡོད་དེ་མེད་དོ། །

Our answer then would be as follows: "Consider a stream enterer [a person who has reached the path of seeing, and seen emptiness directly.] Isn't it rather the case that he has not yet reached a point where, because he has eliminated the perishable view, he need not take another rebirth? **Because** isn't it true that **the innate one,** the inborn perishable view, **is not yet eliminated?** And **if it were** eliminated, **then how could there ever be a rebirth?** In that case then he could of course never take another rebirth."

ཡང་ན། རྒྱུན་ཞུགས་མཐོང་ཆོས་ཞི་ཆོས་ཅན། ཡང་སྲིད་ཕྱི་མར་སྐྱེ་བ་ག་ལ་ཡོད་དེ་མེད་པར་ཐལ། མཐོང་ལམ་ཐོབ་པའི་ཚེ་དེར་འཇིག་ལྟ་སྤངས་ནས་མྱང་འདས་མངོན་དུ་བྱེད་ངེས་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

You could also answer: "Consider then a stream enterer who sees peace in that same life [that is, who reaches nirvana in the same life in which he reached the path of seeing]. **How could there ever be a rebirth** for someone like this? He is one of those people who is certain to eliminate the perishable view completely, and thereby achieve nirvana, in the same life that he reaches the path of seeing.

།བདེ་བར་གྱུར་པའང་སྡུག་བསྔལ་བར།
།མ་གྱུར་ཅིག་ཅེས་འདོད་པ་ན།
།ངའོ་སྙམ་པའི་བློ་གང་དེ།
།སེམས་ཅན་ལ་བལྟ་ལྷན་ཅིག་སྐྱེས།

That state of mind where a person thinks of "me,"
Where he wishes to himself "May I be happy,"
Or "May I never suffer any pain,"
This viewpoint of a person is the innate.

ཡང་འཇིག་ལྟ་ཀུན་བཏགས་འབའ་ཞིག་ཡིན་པས་སྲིད་པའི་རྒྱུ་མ་ཡིན་ནོ་ཞེ་ན། འཇིག་ལྟ་ལྷན་སྐྱེས་མེད་པ་མ་ཡིན་ཏེ། བདག་བདེ་བར་གྱུར་ཅིག་སྙམ་པའམ་སྡུག་བསྔལ་བར་མ་གྱུར་ཅིག །ཅེས་ཡུལ་འདོད་པ་ན། གྲུབ་མཐའ་བསྒོམས་པ་མེད་ཅིང་

ཕུང་པོ་ལ་བཏགས་ཙམ་མིན་པར་རང་དབང་བའི་ངོ་སྣམ་དུ་འཛིན་པའི་བློ་གང་ཡིན་
པ་དེ་སེམས་ཅན་ལ་བདག་ཏུ་ལྟ་བ་ལྷན་ཅིག་སྐྱེས་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

And suppose you say, "Perishable view only comes in one kind: the type where you consciously believe [in a "me" or "mine" which has its own nature]. Therefore it is not the cause for suffering existence." It is not true though that there exists no innate form of the perishable view. Think of that case **where a person wishes** a certain object, where he thinks **to himself, "May I be happy," or "May I never suffer any pain."** Without being influenced by any kind of intellectual belief, he holds to a "me," he **thinks of** a **"me"** who is independent, and who is not just a label applied to the various parts of himself. **That** particular **state of mind** is **the viewpoint of a person** which **is the innate** one.

།ང་ཞེས་མཐོང་བ་མེད་པ་ནི།

།འགའ་ཡང་བདག་ལ་ཆགས་མ་ཡིན།

།བདག་ལ་སྲེད་པ་མེད་པར་ཡང་།

།བདེ་བ་འདོད་པས་མངོན་རྒྱུག་མིན།

If they never thought they saw any kind of "me,"
If they had no attachment at all to some kind of "self,"
If they were free of this craving to a self-nature,
They'd never race on through desire for happiness.

རྒྱུན་ཞུགས་སོགས་འགའ་ཡང་བདག་ལ་ཆགས་པ་མ་ཡིན་པར་ཐལ། རང་དབང་
བའི་ཚུལ་གྱིས་ང་ཞེས་མཐོང་བ་མེད་པའི་ཕྱིར། འདོད་ན། གང་བདེ་བར་འདོད་པས་
ཡང་སྲིད་ཕྱི་མར་མངོན་པར་རྒྱུག་པ་མིན་པར་ཐལ། བདག་ལ་སྲེད་པ་མེད་པའི་ཕྱིར།

And are you saying then that people like stream enterers [those who have seen emptiness directly but have not yet reached nirvana] **have no attachment at all to some kind of "self"?** You must be, because [according to you] **they never think they see any kind of "me." If** you agree, then you must be saying that **they** could **never** be the kind of people who **race on** to the next life **through a desire for happiness** [for a self-existent "me," and yet they are.] This would have to be the case, because **they would be free of this craving to a self-**

nature.

ཊཱི་ཀ་ཆེན་ལས། ངའོ་ཞེས་མཐོང་བ་མེད་པར་འགའ་ཡང་བདག་ལ་ཆགས་པ་མ་ཡིན་ལ། བདག་ལ་སྲེད་པ་མེད་པས་བདག་གི་བདེ་བ་འདོད་པས་ཡང་སྲིད་མངོན་པར་རྒྱུག་པ་མིན་ནོ། །ཞེས་གསུངས།

The *Great Commentary* says: "Wherever a person **never thinks they see any kind of "me,"** then they have **no attachment at all to some kind of "self."** And because **they are free of this craving to a self-nature,** then **they can never race on** again to a next life **through a desire** for "my-self's" **happiness."**

སྐབས་འདིར། ངའོ་སྙམ་པའི་བློ་ཙམ་འཇིག་ལྟ་རུ་འདོད་པ་དེ་དག་ནི་མི་འཐད་དེ། དགྲ་བཅོམ་པ་དང་། སངས་འཕགས་ཀྱི་རྒྱུད་ལ་ངའི་ཆོས་གོས་དང་ལྷུང་བཟེད་ཅེས་པའི་བློ་ཡོད་པའི་ཕྱིར།

We should note at this point that it is incorrect to assert, as some have done, that the simple awareness of oneself constitutes the perishable view. This is proven by the fact that enemy destroyers and Buddhas do possess states of mind in which they think to themselves, "These are my robes," or "This is my wisdom bowl."

མ་གྲུབ་ན། དེ་དག་གི་ཆོས་གོས་དང་ལྷུང་བཟེད་སོགས་བརྐུས་པའི་ཕམ་པ་མི་འབྱུང་བར་ཐལ། བདག་གིར་འཛིན་པ་མེད་པའི་ཕྱིར། ཁྱབ་སྟེ། སྟོན་པ་ཞལ་བཞུགས་དུས་སྟོན་པའི་དཀོར་བརྐུས་ན་ཕམ་པ་འབྱུང་ལ། སྟོན་པ་མྱ་ངན་ལས་འདས་པའི་ཚུལ་བསྟན་རྗེས་མི་འབྱུང་བའི་ཁྱད་པར་འཐད་པའི་ཕྱིར།

If you disagree that this could ever be the case, then you would have to say as well that there could never exist that failure in one's monastic vows where you steal the robes or bowl or any similar article belonging to one of these beings. This would have to be the case, for these beings would according to you lack any state of mind where they considered something "mine." A lack of such a state should always mean that one could not steal from such beings, for the following distinction is correctly made: So long as the Teacher is still blessing

the world with His presence, there can occur the failure of one's vows where he steals what rightfully belongs to the Teacher; and yet, after He pretends to pass into His final nirvana, such a failure can no longer occur.

འཇུག་པ་ལས་ཀྱང་འཇིག་ཚོགས་ལྟ་དང་བྲལ་བའི་སངས་རྒྱས་ཀྱིས། ཇི་ལྟར་ང་དང་ང་ཡི་བསྟན་པ་ལྟར། །ཞེས་གསུངས་པས་སོ།།

There are moreover those lines in *Entering [the Middle Way],* which talk about being

> Like the case where Buddhas, who are
>   free of the view
> Of the perishable assemblage, still speak of
>   'me' and 'my teaching'."

****

།བདག་ཏུ་ཆགས་པའི་རྒྱུ་ཉིད་ལས།
།བདེ་མིན་བདེ་བར་འདུ་ཤེས་པས།
།ཀུན་ལ་རབ་ཏུ་འཇུག་འགྱུར་བ།
།དེ་ཕྱིར་སྲེད་པ་སྲིད་རྟེན་ཡིན།

From the one cause of being attached to some self-nature,
They conceive of what's not happiness as happiness,
And as a result they dive into everything;
Therefore craving's a basis for rebirth.

…སྲེད་པ་ཆོས་ཅན། རྐྱེན་གྱི་རྣམ་པ་ཡིན་ཏེ། རང་འབྲས་ཡང་སྲིད་ཕྱི་མའི་ལྷན་ཅིག་བྱེད་པའི་རྟེན་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

Consider now **craving.** It is the [aspect of the truth of the source of suffering we call] "factor." This is because it **is a basis** which contributes to a corresponding result; ie, another **rebirth.**

སྲེད་པ་དེ་དེ་ལྟར་ཡིན་པར་ཐལ། བདེ་བ་མིན་པ་ལ་བདེ་བར་འདུ་ཤེས་པས་ཉམས་པ་དག་དམན་པའི་ཡུལ་ཀུན་ལ་རབ་ཏུ་འཇུག་པར་འགྱུར་བ་དེའི་ཕྱིར། འདུ་ཤེས་ཕྱིན་ཅི་ལོག་དེ་རྒྱུ་མེད་མིན་ཏེ། དེ་བདག་ཏུ་ཆགས་པའི་རྒྱུ་ཉིད་ལས་འབྱུང་བའི་ཕྱིར།

It is true that craving is this way, because **those** who have been brought down by the tendency to **conceive of what's not happiness as** being **happiness dive as a result** of this **into "everything,"** which refers to unworthy things and goals. Neither is it true that this totally mistaken backwards conception of things is without its proper cause, for all this occurs **from the one cause of being attached to some self-nature.**

།ཆགས་བྲལ་སྐྱེ་བ་མ་མཐོང་ཕྱིར།
།ཞེས་ནི་སློབ་དཔོན་རྣམས་ཀྱིས་གསུངས།

Because of the fact that the Masters have said
"Those free of attachment will never see birth."

སྲེད་པ་ཡང་སྲིད་ཕྱི་མའི་རྒྱུ་ཡིན་པར་ཐལ། ཆགས་བྲལ་དགྲ་བཅོམ་པ་སྲེད་པ་ཟད་པར་སྤངས་པའི་དབང་གིས་ཡང་སྲིད་ཕྱི་མར་སྐྱེ་བ་མ་མཐོང་བའི་ཕྱིར་རོ། །ཞེས་སྔོན་གྱི་སློབ་དཔོན་རྣམས་ཀྱིས་གསུངས་པའི་ཕྱིར།

It is true that craving is a cause for a future rebirth, **because of the fact that Masters** of the past **have said** that "Enemy destroyers, **those** who are **free of attachment, never** again **see** a **birth** in some future life; this is due to the fact that they have eliminated craving in its entirety."